

MAGYAR CSERKÉSZ

XXII. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM

ELŐFIZETÉSI DIJ: egy évre 6 pengő. Cserkész-
nek, leventéknek, tanulóknak egy évre 3 pengő

SZERKESZTI:

DR. SZTRILICH PÁL

1941. JANUÁR 1.

MEGJELENIK A HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN
CSEKKSZÁMLA: 31.428

Boldog Újesztendőt!

Irta:

kékedi Sántha János

Van egy nap a kalendáriumban,
olyan, mint a többi szürke, téli nap,
és mégis van benne valami új! ... Szépség!
valami Szent! ... Izzó ... ujjongó reménység,
Pár szó csupán, mely meleg és puha...
Az ajk, mely mondja, a szív, mely befogadja,
oly örömmel kapja ... és oly örömmel adja,
Mert Szeretet fűzi egybe a Világot,
Szívet hevít, s áraszt Boldogságot
és összeköti a Multtal a Jövendőt!!!
E pár varázsszó: „Boldog Újesztendőt!!!“

MIT HOZ AZ ÚJ ESZTENDŐ?

— BESZÉLGETÉS A CSERKÉSZSZÖVETSÉG ELNÖKÉVEL —

A közelmúlt eseményei a cserkészetet is érintették. Az újságban azt olvastam, hogy közgyűlés lesz. Hogy eltörlik a cserkészkalapot; cserkészfőveg lesz, megváltozik a cserkész törvény stb. Minket, cserkészeket is sokszor megkérdeztek, mi lesz, hogy lesz? A „Magyar Cserkész“ olvasóit is tájékoztatni kell.

Legjobb, ha felkeresem az Országos Elnök urat, hiszen ő a legilletékesebb a felelet megadására.

A Szövetség Nagy-Sándor-utcai székházában látogatam meg az Elnök urat, a magyar cserkészek szeretett Anti bácsiját.

Hivatali szobájában vagyok. Bár sok a dolga, szívesen fogadja a „Magyar Cserkész“ képviselőjét.

— Mi lesz a cserkészkalappal, Elnök úr? — teszem fel az első kérdést.

— Közgyűlési határozat értelmében a kalap ezentúl nem viselhető. Magyar cserkészletünk függetlenségének és magyarságának kifejezésére szívesen tesszük le az angol cserkészkalapot, bár azt az egész világ előtt magyar fogalomként tettük az árvalányhajjal és mindig cserkészkalapnak, nem pedig angol kalapnak láttuk.

— És akkor milyen lesz az új cserkészfőveg?

— Most a cserkész Bocskai-sapkát használjuk. Magasabb helyről azonban értesítés érkezett, hogy jelenleg megfontolás alatt van, hogy engedélyezhető-e a cserkészek és leventék részére a Bocskai-sapka, mert a hadseregnél használt sapkához túlságosan hasonlít. Amíg ez a kérdés el nem dönt, nem keresünk új megoldásokat.

— A cserkész törvény megváltoztatásáról is volt szó?

— Igen, a negyedik törvényről. Ennek a szövege miatt emelték a magyar cserkészlet ellen először a nemzetköziség vádját. Félremagyarázták a törvény értelmét. A mostani

helyzet az, hogy a közgyűlés egyhangú lelkesedéssel a régi szövetezés mellett döntött, kijelentve, hogy a törvény magyarságának jogát a Szövetség a maga részére tartja fenn. Ezzel elejét vettük minden félreértésnek.

— És most engedje meg, Elnök úr, hogy a legfontosabb kérdést is feltegyem. Mit hoz az új esztendő a cserkészmozgalom számára?

— A magam részéről az erdélyi cserkészkerület bejárása és a szervezés folytatása, illetve befejezése a cél. A nagy, országos, átfogó programot Demény Miklós orsz. vezető-tiszt állította össze. Országos megmozdulások: országos fényképkiallítás Budapesten, országos síverseny a Mencsúlon vagy Erdélyben, országos riadó- és teljesítménypróba, (akadályverseny) valamennyi csapat részére. A nyár folyamán nemzeti vízilabdát rendezünk a Duna mellett. Augusztusban kerékpáros csillagtúra lesz.

— Még egy utolsó kérdés, Elnök úr; a mai világesemények mennyiben hatnak a magyar cserkészre és jövő évi programjára?

Az Elnök úr nem válaszol rögtön. Egy pillanatig gondolkodik a feleleten.

— A mai történelmi időkben, amikor egyik napról a másikra óriási változások történnek az országok életében, a legidősebbnek tartom Légy résen! jelszavunkat. Lehet, hogy terveinkből, elgondolásainkból nem bírunk mindent megvalósítani, de a résenlenség jelszavát mindenki megvalósíthatja és meg is kell, hogy valósítsa. S ez a magyar cserkészlet legfőbb programja az új esztendőben!

Megköszönjük az Elnök úr felvilágosításait s búcsú-zunk. Búcsúzunk azzal a tudattal, hogy a magyar cserkészlet a sorsdöntő időkben résen áll, s hogy a magyar haza mindenkor számíthat rá!

—ógy.—

TEREPJÁRÓN A KELETI KÁRPÁTOKBAN

Nagyszerű „országút”.

Alig ért véget a második kolozsvári cserkészvezetői tábor, máris új feladat előtt állottak a Szövetség és az Erdélyi Kerület tisztjei: keresni kell a közvetlen találkozást magával az erdélyi fiúval, az erdélyi cserkészekkel. A tisztek egy részét, az őrsvezetők egy csekély hányadát (a Keleti Századot) már kiképeztük, most látni kell azokat a fiúkat, akikből nemsokára cserkész-csapatokat állítjuk majd fel. Időnk, sajnos, kevés van: csak 9 nap áll rendelkezésünkre!

A Szövetség megbízásából, mint az erdélyi cserkész propaganda-csoport parancsnoka, 1940 november 4-én, hétfőn fölmentem az I. Hadsereg parancsnokságához, hívva abban, hogy a honvédség legfőbb vezetői „anyagi támogatásukat” adják vállalkozásunkhoz. Ez az „anyagi támogatás” autót és benzint jelentett. Kicsit kételkedve kopogtatok az ajtón...

... Sikerült!

Öt perc múlva egy százados úr már gépeli számomra a menetlevelet és az üzemanyag- (benzin) felvételzési nyílt parancsot.

Pillanatok alatt elkészülnek az írások, felviszik őket az I. Hadsereg Parancsnokához. Hamarosan aláírva, lepecsételve a kezembem van minden.

Van egy másik írásom is: Az egész visszacsatolt Erdély területén lévő, bármilyen üzemanyag-elosztó parancsnokságokhoz szól és lehetővé teszi, hogy benzint vegyek fel ott, ahol szükségem van rá.

A több ezer pengőt érő írásokat féltve elteszem és gyors léptekkel elhagyom a hadseregparancsnokság hatalmas épületét. A kapuban fegyveres őr áll: puskával tiszteleg. Köszöntését viszonozom. Utunk eredek az Erdélyi Cserkészkerület székháza, Unió-utca 12 felé...

Izgatottan várnak a Keleti Század tagjai: Sikerült? Sikerült! Nagy az öröm!

A hírverő-(propaganda) csoport útítmarsallja, Haller Kálmán azon-

nal előveszi az autótérképet, készíti az úttervet. Most látjuk csak, hogy milyen óriási területet kaptunk vissza: csak nagyon nehezen tudjuk majd bejárni az összes városokat. Azonnal elkészül menetrendünk:

November 5-én: Kolozsvár.

November 6-án: Gyergyószentmiklós, Csíkszereda, Kézdivásárhely, Sepsiszentgyörgy.

November 7-én: Székelyudvarhely, Székelykeresztúr, Marosvásárhely.

November 8-án: Szászrégen, Beszterce, Dés, Szamosújvár.

November 9-én: Nagybánya, Máramaros-sziget, Szatmárnémeti.

November 10-én: Nagykároly, Debrecen, Nagyvárad.

November 11-én: Szilágysomlyó, Zilah, Bánffyhunyad, Kolozsvár.

Az erdélyi fiúk erősen csóválják fejüket: Nem ismeritek az utakat, nem lehet egy nap alatt 200–300 km-t menni autóval, Erdélyben. Majd meglátjuk!

1940 november 5, kedd. Hírverő csoportunk minden tagja hozzáfog a munkához. Ébresztő: hajnalban. Négyen vagyunk. Kettő a Szövetség megbízottai: Haller Kálmán „útítmarsall”, műszaki tiszt és jómagam mint a hírverőcsoport parancsnoka. Kettő az Erdélyi Cserkészkerület megbízottai: a Meredek Ember és dr. Gerencsér István kerületi főtitkár. Ki-ki végzi a maga munkáját. Ajánlóleveleket kell szereznünk a

Szűk hegyi utakon haladtunk

A terepjáró.

református és a római katolikus egyházak legfelsőbb hatóságaitól. 11.30-ra minden irat a kezünkben van: ilyenformán egész Erdély területén élvezni fogjuk a legfelsőbb katonai, egyházi és polgári hatóságok támogatását. Ilyen nagy urak is régen voltunk. . .!

Nagy kíváncsisággal várjuk a misztikus terepjárót. Korán reggel újból bemegyek a hadseregparancsnokságra és átveszem teljes anyagi és erkölcsi felelősség mellett a nekünk kiutalt terepjáró személygépkocsit. Nagyszerű kocs! Lengőengelyes, mind a négy kereke külön meghajtású és külön kormányozható. Bemutatkozik a gépkocsi vezetője: Mógor Sándor, tizedes vagyok. Kezet fogunk, elbeszélgetünk. Kiderül, hogy ő is budapesti és hogy az ő fia is vízcserkész! Nagy örömmel jön velünk.

Az Erdélyi Cserkészkerület székháza elé hajtunk: a hírverő úthoz szükséges dolgokat becsomagoljuk. Nagyszerű felszerelést kaptunk az országos vezetőtiszttől és helyettesétől. Magunkkal viszünk egy filmvetítő készüléket. Több száz méter propagandafilmet: őrsvezetői, téli-tábori, nyári-tábori filmet, a honvédség bevonulási filmjét. Egy keskeny film felvevő készülékünk is van. Utunk minden részletét felveszi, filmezi a műszaki tisztünk, Haller Kálmán, 100 méter filmanyagunk is van. Viszünk magunkkal vagy 10.000 darab Magyar Cserkészt, 400 darab Vezetők Lapját, 8 darab pokrócot. Csomagolással készen vagyunk. Gyorsan búcsúzunk munkatársainktól. Indulás! Majd célunk: Gyergyószentmiklós, 280 km-re van Kolozsvártól. Nyolcvanas sebességgel haladunk. Désen, Szamosújváron keresztül Szászrégen felé robogunk. Mindenütt egy-egy pillanatra megállunk: 7-én, 8-án, stb. . .-én ekkor és ekkor jövőnk! Gyűjtsétek össze a fiukat, táboritűzet tartunk! Alig van időnk, rohannunk kell tovább, nehogy elkéssünk Gyergyószentmiklósról. Rettentő állapotban

vannak az utak! Tele van lyukakkal, gödrökkel az út. Szerencse, hogy ilyen erős gépkocsit kaptunk. A rugózása nagyszerű.

Egész útkon örömmel látjuk, hogy a magyar állam hatalmas iramban javítja az országutakat. Végig mindenfelé munkásszázadok, munkatáborok dolgoznak. Utnyomó és útszántó gépek hosszú sora, az utak két oldalán. Öröm látni a magyar állam gyorsütemű útjavítását. Szuronyos örök mindenfelé. Városok, falvak külső szállásrészei egyre-másra megállítanak bennünket száguldásunkban: Szabad az igazolványt! Tessék, odaadom a menetlevelünket és a nyittparancsot is. Átolvassa az ór, nagyot lélegez, mehetünk tovább! A szász-rengeni Elő-nál (ellátó-oszlop) 60 liter benzint veszünk fel. Ezután továbbszáguldunk a Maros folyó gyönyörű völgyében. Egy pillanatra meg kell állnunk: a tizedes úrnak egy kis pihenőre van szüksége. Szörnyű terepen jöttünk minden pihenő nélkül 200 kilométert. Kiszállunk a kocsiból, körülnézünk.

A fejünk, a fülünk zúg az óriási száguldástól, a sok rázóástól. Gyönyörű kép tárul elénk. A hold csillogó fénye bevezet bennünket a Maros habzó, zuhogó vizét. A folyó közepén itt-ott sziklák, melyen a víz hófehér habot kavargató hullámai megtörnek. A Maros két oldalán gyönyörű erdő, meredek sziklafal. A hold misztikus fénye átjár mindent; hegyet, erdőt, folyót, sziklát, hullámot és tájat: tért verő habot. Ezüstös zöld

A kocsí hűtőjén a Magyar Cserkész plakátja.

Kicsi székely góhéj.

csillogás mindenfelé, a víz robajló zúgása betölt mindent, észrevétlenül ránknehezedik és varázslatos kábulatba ejt valamennyiünket. Templomban vagyunk, oltár előtt állunk, Istennel nézünk szembe...

A rövid pihenőnknek vége, gyerünk tovább! Az út minden anyaországi fantáziát meghazudtolóan pocskék. Néha 3-4 métert is ugrunk, nagyokat zökkenünk, erőset rázódnak. Még szerencse, hogy nem ettünk sokat ebédre. Rengeteg autóval, katonai tehergépkocsival találkozunk. Itt látni csak igazán, hogy milyen nehézségekkel kell megküzdenie a magyar államnak. Errefelé nincsen vasútvonal, amelyen szállítani lehetne. A tehergépkocsik hosszú-hosszú sora szállítja az élelmet, az ipari cikkeket. Vakító reflektor fény világít bele az éjszakába, egyre-másra robognak el mellettünk a hatalmas gépkocsik. Füleházán, Gödemesterházán, Maroshévízen és Ditrón keresztül 20-30-ra megérkeztünk Gyergyószentmiklósról, az állami gimnáziumba. Itt tartjuk meg első erdélyi hírverő táborozásunkat. A fiúknak nagyon tetszik! 11-kor kezdünk kerégléni egy vendéglőt, ahol megvacsorázhatunk. Nagynehezen találunk egyet. Egyre jobban össze-melegedünk a tizedes úrral, biztoskező, sasszemű vezetőnkkel. 24 órakor fekszünk le, helyesebben szeretnénk lefeküdni. Pista bátyánk most mondja el a breviáriumot, én meg most látok neki útinaplóm megírásához.

Dr. Csipkés György.

Cserkészközgyűlés az Akadémián

December 15-én tartotta a Magyar Cserkészszövetség rendkívüli közgyűlését a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében.

Nagy sürgős-forgás van az Akadémia falai között már korábban óta. A messzi végek vezetői örömmel fedezik fel egymást. — Mi újság tifeleték? Mi újság a csapatban? — röpködnek a kérdések.

De megszólal a csengő, kezdődik a gyűlés. Papp elnök úr bejelenti, hogy a Kormányzó Úrhoz, legfőbb védnökünkhöz a közgyűlés hódoló táviratot intéz. Harsogó éljen a felelet. A távirat szövegét felolvassák. A közgyűlés résztvevői állva hallgatják végig.

Megnyitójában az Elnök úr Erdély és Kárpátalja képviselőit üdvözlö. Puskás Lajos az erdélyi cserkészkerület nevében dr. Szulincsk László pedig a kárpátaljai kerület nevében üdvözlö a magyar cserkészet egyetemességét.

Ezután több fontos határozathozatalra került sor. (Lásd Zöld körlevél.) A vita során gr. Teleki Pál tb. főcserkész, min. miniszterelnök úr, aki jelenlétével megtisztelte a közgyűlést, szintén felszólalt.

A délutáni tiszti gyűlésen dr. Szivós Donát a cserkész világnézetéről, Puskás Lajos pedig az erdélyi cserkészet multjáról és az erdélyi táborhelyekről tartott előadást. (De szép helyekre is mehetünk majd a nyáron!) Végezetül pedig Demény Miklós országos vezetőtisz beszélt a tiszti gyűlés résztvevőihöz.

Az újból megnagyobbodott Magyarország cserkészetének nagy seregszemléje volt ez a közgyűlés.

Gróf Teleki Pál miniszterelnök úr beszél a közgyűlésen.

Puskás Lajos az erdélyi cserkészek üdvözlését tolmácsolja.

A közgyűlés résztvevői.

I. 7.

Ma megkaptam Tomitól az ígért meghívót.

A Kinga-intézetben van Lóri nővérkéje, a rácsoskapus ház kisleánya.

I. 8.

Kukac győzelmet aratott Kirke fölött. Apudot sikerült úgy megvadítania a cserkészettel, hogy ma felvételre jelentkezett az iskolai csapatban. Kirke, a máskor annyira éles szemű, nem lát semmi veszélyt ebben; én azonban ezúttal jobban látok, és tudom, hogy a fiú kicsúszik a varázsló asszony kezei közül. Tiltakoznom kellene, de nem teszem. A Birodalom nem veszít nagyon sokat, ha Apudból nem lesz keleti hírszerző; szegény gyereknek pedig emberi élete lesz. Csak Kirke össze ne zúzza, ha majd rájön, hogy elvesztette.

Az ogur külügyminiszter fontos tárgyalásokat folytatott a lagunák városában. A történelem robot előre. Még egy-két változtatás és rajta leszünk az én vágányomon. Minden szabad percemben ezt a vágányt kovácsolom. Szédítően nagy dolog lesz belőle!

A kainuk nem hagyják magukat. Derék kis nép! A határon túl dobták a nagyszláv gőzhenger rettentő súlyú tömegét és a normann-part egyetlen vasútvonalát robbantgatják és bontogatják. A világ népei állnak és a szemüket dörzsölgetik: Mi ez? Mi ez? ... Én tudtam előre. Ismerem a kainukat.

I. 9.

Álmodozva ülök az asztalom mellett s észre sem vettem, hogy fülbemászó táncdallamot fütyörészek. A szívemben mintha kis madár énekelne. Szeretnék minden percben felugrani és megölelni Semproniuszt, a titkárt, a sarki rendőrt, az egész világot — azaz, hogy csak egyet szeretnék

átölelni. Őt. Szégyenletesen olyan vagyok, mint egy szerelmes kamaszdiák. A huszonhárom évemmel!

Nem tehetek róla. Alpha, a hírszerző félreállt, hogy egy este átengedje helyét Terskei Pál jogszigorlónak, aki látni akarta szerelmét. Elmult az este és Terskei Pál nem akart eltűnni, hanem tovább is bitorolná a hírszerző helyét. És Alpha egyelőre nem bír vele.

Nem csodálom. Mert a hírszerző egyedül áll, sötét-ségben; a jogszigorló pedig egy estén át hétszer táncolt a világ legbájosabb kislányával: Rózsikával.

Ma volt a Kinga-intézet első táncos teaestje. Olyan szívdobogva öltözködtem, mint amikor kisfiúkoromban édesanyám születése napján verset kellett mondanom és mindegyre elfelejtettem a második szakasz kezdő szavát. Tomi értem jött a diáklakásomra s együtt mentünk az intézetbe. Ő mutatott be az igazgatónőnek, mint kedves barátját — drága, naiv fiú! — megismertetett a társasággal s amikor a kislányok kissé elfogódva, kissé izgatottan, hangos csevegetéssel beözönlöttek a terembe, akkor is ő fogott karon és együtt hajoltunk meg valami hat-hét kis rokona és ismerőse előtt.

— Terskei Pál jogszigorló, a barátom!

— ... Iluska.

— Jóbarátom, Terskei Pál, jogszigorló!

— ... Pannika.

És így tovább: Micike, Évike, Irénke, Marika, meg még egy Iluska. És végre, végre:

— Terskei Pál, szigorló jogász, a legkedvesebb pajtásom!

— ... Rózsika.

Egy időben igen érdekelt a pszichoanalízis. Sok idevágó tudományos könyvet elolvastam, sok érdekes kísérletet csináltam magam is. Most bontogatom az emlékeimet s megkérdem magamtól: miért írom le ilyen részletesen a naplómba? Hiszen nem regényt írok, csak önmagamnak rovom a sorokat. S megállapítom, hogy írás közben még egyszer végig akartam élni azt a növekvő boldog izgalmat, amint egyre közelebb kerültünk hozzá, átélni azt a nagy pillanatot, amikor szembenálltam vele... Most, amint a bemutatkozást leírtam, újra végigfutott rajtam a forróság úgy, mint akkor, amikor kis kezét egy pillanatra az enyém-ben tartottam. Hónapok óta álmodtam erről a találkozásról s most úgy tetszett, mintha évek sora óta ezt a percet vártam volna.

Megszólt a zene, megindult a tánc. Természetes, hogy elsőnek őt kértem fel. A karomba símul, átöleltem s átadtuk magunkat az ogur muzsika ritmusának.

— Hogy is mondta Tomi a nevét? Pál. De milyen Pál?

(Folytatjuk)

A „Quidquid latet” üzeni

Azt írja az egyik fiú: „Ez volt a legérdekesebb és legkülönlegesebb verseny, amelyen valaha résztvettem. Valószínűleg az összes résztvevők megtanulták a sorok között olvasni-tudás hasznos mesteriségét. Nagyon sajnálom, hogy az érdekes verseny végétért. Nem lehetne-e?...”

Hát lehet. Itt az új pályázat: Olvassatok a sorok között! Kezdet: a karácsonyi szám regényfolytatása. Vége: a regény vége. Kítűzők két darab 10 pengőst. Az egyiket az kapja, aki ezután a legtöbb rejtett szót, átirást, elbujtatott jelentést észreveszi. A másikat, akinek legjobb a fantáziája: megérti és leleplezi a burkolt történeteket, elhallgatott titkokat, terveket s kitalálja a jövőt. Vállalkozó szellemek, hajrá!

A levélírás tudománya*

Nagyon gondold meg, hogy mit írsz le. Egy régi római közmondás szerint is: A szavak elrepülnek, az írás megmarad!

Fehér papír és a borítékja egyszínű szürke, barna stb. héléssel a legmegfelelőbb.

Levelet ceruzával írni nem lehet.

Ha nem tudsz egyenesen írni, használj sorvezetőt.

A géppel frott levél ma már nem illetenség. De ezt is tintával kell aláírni.

A levélpapíron felül három ujjnyi, elöl és lent két-két ujjnyi, hátul egy ujjnyi üres részt hagyj.

* Részlet Dr. Vida Vilmos: Így szebb az élet című könyvéből.

Írnivalódat előbb vedd papírra, azután csoportosítsd őket.

Készíts fogalmazványt, ez jó lesz arra is, hogy másolatnak megmaradjon.

A levelet megszólítással kezd.

Szokásos megszólítási formák példái, melyek az ismeretség fokához és a levél melegebb vagy hűvösebb hangjához alkalmazkodnak: Édes jó Fiam, Édesapám, Kedves Lacikám, Lacikám, Lacim, Kedves Lászlóm, Kedves Laci, Kedves László, Kedves Barátom, stb. Az üzleti életben szokásos megszólítások: Mélyen tisztelt Uram, Igen tisztelt Uram, Tisztelt Uram, Mélyen tisztelt Nagyságos Asszonyom, Nagyságos Asszonyom, Méltóságos Uram, Nagyságos Uram, Nemzetes Uram stb.

Gondolataidat csoportosítsd és külön bekezdésbe írd azokat. Az új bekezdést kétujjnyival heljebb kezd a többi sornál.

Leveleid hangja kedves és udvarias legyen. Ne írd mesterkéltséget és erőltetett mondatokban.

Mondatot Én-nel ne kezdj.

Nektek, Velük, Önnek, Róla, Értetek, stb. szavakat udvariasságból nagybetűvel kell írni.

Leveled végén a zárószavak előtt keltezést írd így: Budapest, 1940 dec. 1-én.

Keresztnevedet csak rokon körben vagy közeli jó barátaidnál használhatod aláírással. Máskor egész nevedet írd ki.

Az utóirat a rendetlen, kapkodó emberek szokása. Komoly levélnél tisztelenség.

Leveledben nem lehet kihúzás és betoldás.

A piszkos és hanyagstílusú levél tisztelenség és frott Elzónyi-tvány önműveltség hiányáról.

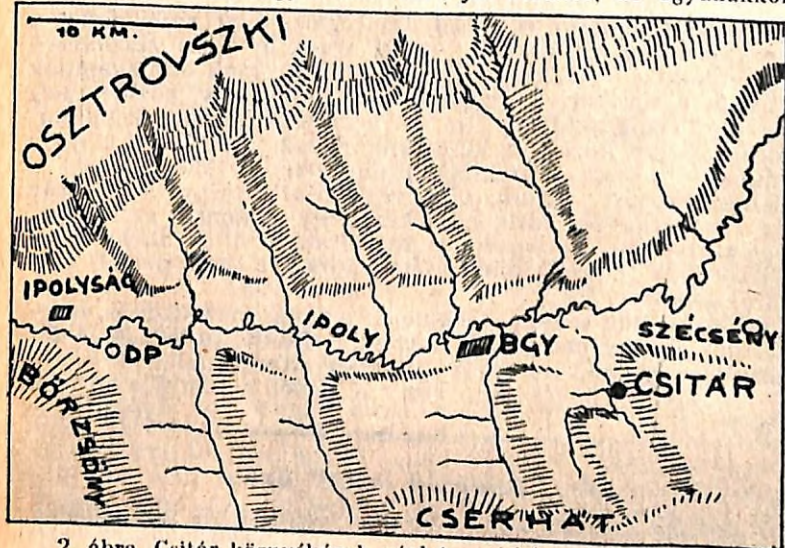
Portyázás a „Csitári hegyek alatt“

IRTA: DR. PEJA GYÓZŐ

Ha fáradt is a késő őszi nap, de úgy látszik ma szívesen szórja jóleső, langyos melegét a nótaszóra menetelő, daloskedvű „Táltos“ őrsre. A tarkaszínű őszi ruhába öltözött útszéli fák is halk suttogással üdvözlik a nótázó fiúkat... Hej! pedig mennyi vándort, hány koldust és gazdagot láthattak és üdvözölhettek már ezek az öreg akácok, ezek az árván hagyott vén tölgyek! De most, mintha más volna a fák üdvözlő susogása. Mintha figyelő csendre intenék egymást ezekkel a szavakkal: Hallod a cserkészek dalát?! A mi vidékünkéről, a minket tápláló völgyekről, hegyoldalokról, a csitári hegyekről szól a nóta!... Ha beszélni tudnának, ezeket suttognák egymásnak a sárguló fák, mert a Táltosok a „Csitári hegyek alatt régen leesett a hó...“ kezdetű kedves népdalt énekelik, annak öröme, hogy keserves kapaszkodás után felértek a csitári Tölgyfa-tetőre.

— Innen elég jó a kilátás, itt verjük le a sátorfát — szól a Táltosok vezetője.

A fiúk lassan elcsendesednek. A kiterített térképet nézik. Közben gyakran felemelik fejüket és a körülöttük elterülő vidék vizsgálatába merül el tekintetük... Előttük, déli irányban, néhány száz méterre, a sárguló lombok alatt Csitár község alacsony házainak mosolygó fehérsége tűnik elő. Távolabb, ugyanebben az irányban, a Cserhát hegység magasabbra emelkedő gerincei kéklenek. Észak felől az Osztrovszki hegység hirtelen kiemelkedő előhegyein akad meg tekintetük (2. ábra). Amikor erre néznek, homlokuk összeráncolódik, szemük tágra nyílik és fájó tekintetük örömkönyveken át csillog ezek felé az Ipolyon túli hegyek felé! A húszéves magyar szenvedés jut eszükbe, de ugyanakkor

2. ábra. Csitár környékének vázlatos térképe. BGY — Balassagyarmat. DP — Drégelypalánk.

a magyar igazság dicsőleges győzelme is! A lejtők tövében kanyargó Ipolynak, a volt trianoni határnak, itt-ott felcsillanó, tükröző medre is ide látszik.

Minél jobban figyelik, minél többet nézik ezt a tájat, annál érdekesebbnek és különösebbnek látják az eléjük táruló hegyeket, völgyeket, fennsíkakat és lapályokat. Miért olyan érdekes és különös ez a vidék? Ez fúrja az oldalukat. Erre kell a feleletet megtalálni.

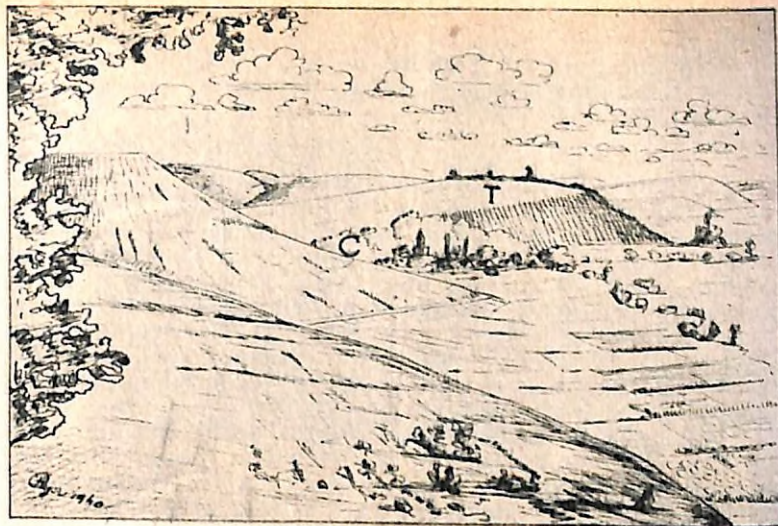
— Mindent megfigyelünk, hegyoldalakat, hegytetőket, lapályokat és embereket! Minden után érdeklődünk. Találkozás itt a Tölgyfa-tetőn! — Így hangzik az öreg Táltos parancsa.

A fiúk szétugranak, mint a mesebeli táltosok. Kutató útra indulnak. Mindegyik a megkapott utasítások szerint végzi el a vállalt munkát. A lélek zakatoló gépezete most tetterre kényszerítette a fiúkat.

Mulnak a percek, az órák... Feltűnik az első Táltos. Néhány perc múlva a következő. Majd egymásután érkeznek vissza a Tölgyfa-tetőre. Arcuk kipirosodott, sokatmondó a tekintetük. Boldog titoktartással várják a beszámolót. Mindegyik azt hiszi az ő beszámolója lesz a legérdekesebb, a legfontosabb.

Megjött mindenki. Az érkezésük sorrendjében mondják el tapasztalataikat.

— Én a faluban jártam. Kedves és szíves emberek laktak itt. Egyik helyen friss, puha kenyérrel is megkínáltak. Legtöbbet egy öreg falusi bácsival beszélgettem, akit a falu túlsó végére is elkísértem. Szántani ment. Tőle tudtam meg három hegyoldalnak az érdekes nevét: Gond-oldal; Ördög-homlok; Bitang-hegyoldal. Bitang annyit jelent: rossz, haszontalan.

1. ábra. A csitári hegyek, a Tölgyfa-tetőről tekintve. C — Csitár község. T — keletre bllent, meredek oldalú tető.

— Nemcsak a nevek, hanem maguk a hegyoldalak is különös formájúak és érdekesek ezen a vidéken — szólal meg a következő Táltos. — Nem is éles gerincű hegyek ezek, mint amilyenek az ember hinné, hanem kisebb-nagyobb fennsíkok. A meredek oldalak pedig a fennsíkok kiemelkedő peremei. Itt, ahol most állunk, a Tölgyfa-tető is az egyik fennsíknak meredek pereme. Jellemző az is, hogy körülbelül mind egyforma magasságúak ezek a fennsíkok. Itt a felettünk lévő magasabb ponttól végig pillanthatjuk mindegyiket, ellátunk egészen a Börzsöny hegységig. S ha magunk elé nézünk, majdnem szédítő mélység tátong lábunk alatt. A mélyben fekvő lapályokon akad meg tekintetünk. (1. ábra.)

— Igen, ez érdekes — veszi át a harmadik táltos. — A lapályokról feltekintve pedig feltűnően meredek és magas hegy-sornak látszik a fennsíknak ez az oldala. De olyan meredeknek, hogyha még egy kicsit meredekebb volna, akkor valami magas falnak gondolná az ember. A legérdekesebb pedig az, hogyha ott lent a mély pályán nézünk nyugat felé, a legnagyobb meglepetésünkre nem látunk ilyen meredek oldalakat. Igen lankásan emelkedik a zöldelő búzatáblákkal tarkázott táj. Feltűnt még az is, hogy a meredek oldalak csupaszak, nem nő rajtuk növényzet. Úgy látszik ezért nevezték el Bitang-nak, vagyis haszontalannak.

— De egészen megváltozik a táj, ha felérünk a Bitang oldal tetejére — folytatja a negyedik Táltos. — A meredek oldal csupasz kopárságával szemben itt a tetőn, szépen művelt és már nagyrészt kicsírázott, zöld őszi vetéseken siklik végig az őszi szél. A tetőket jó búzatermő lösztalaj fedi.

— Nekem is a meredek hegyoldalak tetszettek a legjobban — kezdi beszámolóját az ötödik Táltos. — Keresztül-kasul jártam rajtuk végig. Sok helyen még négykézláb is kellett kapaszkodnom. Most értem meg igazán a népdal második sorát:... Hogy is van?... „Azt hallottam kis angyalom, véled esett el a ló“... Énekelni kezdi, a többiek utána.

Bizony nem is lehet csodálkoznia, ha ezen a meredek oldalon esős, havas időben elesik a ló és a lovas kitöri a kezét. S hogy olyan kopasz ez az oldal? Az is megmagyarázható. Először is nagyon meredek, minden talaj lecsúszik róla. Azután a lejtő aljának kétharmada nyers homokkő és agyagból áll. Itt a felső harmadában még ökölnagyságú kavicsok is kigurúlnak a talajból. Csak a lejtő tetején van egy kevés jól termő lösztakaró.

Az utolsó felfedező csillogó szemmel készülődik a mondókájához. — A homokkővet, meg az agyagot én is láttam, sőt itt közelben az egyik köfjőben ezt a két darab megkövesedett

3. ábra. A csitári hegyek kialakulását szemléltető tömbszelvény. A — lesüllyedt lapályok. B — lankás lejtőjű dombhátak. C — Csitár község. H — homokkő, agyag. I — lösz. T — Tölgyfa-tető. V — törésvonal.

tengeri kagylóhéjat véstem ki a homokkőből. Biztosan tenger volt itt valamikor. Azt is észrevettem, hogy a homokkő és az agyagrétegek ugyanúgy dőlnek kelet felé, mint a fennsík teteje. Pedig a tengeri rétegek mindig vízszintesen rakódnak le! Ezek tehát itt eldőlték.

Sok érdekes és szép megfigyeléseket mondtak el a Táltsók erről a vidékről. Valóban különös vidék ez. Nem cserméteres hegyóriások, fenyvesekkel koronázott zordon sziklák, vagy hajmeresztő mély szakadékok kötik le itt figyelmüket. Nem magasak ezek a hegyek, hiszen alig 100 m-re állunk az alattunk elterülő lapályok felett, mégis valami meglepő zordonsággal, vad meredekséggel jelennek meg. Megmagyarázhatatlan megértéssel ölelkezik itt a meredek hegyoldal a búzakalászt ringató lankás domháttakkal és a konyhakertek lapályaival. Jellemzhetjük úgy is, hogy a hegyek nyugati oldala feltűnő meredek, a keleti lejtők hosszan elnyúlnak.

A meredek lejtőn három ember közeledik. A fiúk, örömmel várják. Mi mindent fognak majd elmondani! Komoly lépésekkel jönnek. Látszik nem akarnak megállni. Bizonyára sok a dolguk. Köszönnek. A fiúk megkísérik a szóbaelegyedést.

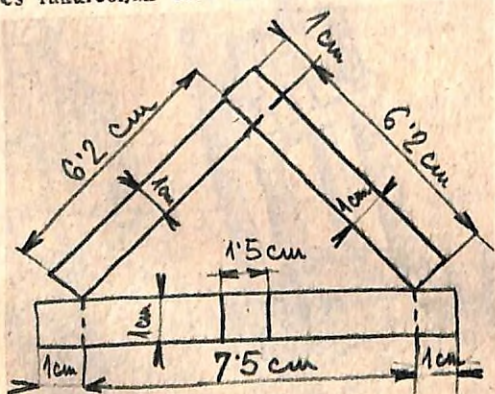
— Nehéz az út onnan fölfelé? — kérdezi az egyik fiú. — Bizony nehéz, nem is csoda, olyan meredek ez a bitang oldal, mint a fiatal ördög homloka, — válaszolnak menetközben az emberek.

A Táltsók egymásra néznek, majd a meredek bitang oldalakra, a fiatal ördög homlokokra vetik pillantásukat. Megragadta figyelmüket a paraszt embereknek sokat mondó jellemzése, hogy fiatalok ezek a hegyoldalak. Most már igazán megértik a táj különös megjelenését. A fiatalos, éretlen vadság, fiatalos merész vonalak, síma felületek, a megemállapodott elrendezés az, ami olyan különösen sugárzik le róluk. S lám ez az egyszerű ember, aki benne él ebben a tájban, ösztönszerűen észrevette ezt s azért nevezi az oldalakat fiatal ördög homloknak. — A Táltsók kérdéseire így feleletek a hegyoldalak, a lapályok, a tájban élő ember.

EZERMESTER

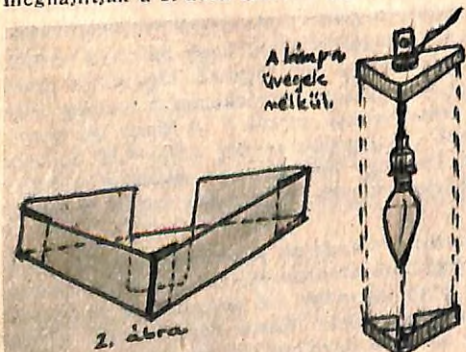
Készítsünk konzervdobozból ajándéklámpát

Sokoldalúan használható falilámpát készíthetünk a következő egyszerű módon: Konzervdoboznak levágjuk a tetejéből megmaradt karikáját és az alját. A megmaradt hengeres részt felvágjuk, kiterítjük és rákarcoljuk erre az 1. ábrát. A vonalak

1. ábra

mentén kivágjuk, a szaggatott vonalak helyén meghajlítjuk a 2. ábra szerint. Így két egyenlő,

2. ábra

háromszög alakú bádogsapkát kapunk. Az egyiknek a tetején lyukat ütünk az árambevezetés számára. A lyuk éles szélé felsérténé a vezeték szigetelését, ezért szigetelőanyag-

gal ki kell bélelni. Kereskedésben lehet kapni becsavarható szigetelő átvezető karikát, de ha ez nem volna kapható, fából vagy ragasztott papírcsőből is csinálhatunk.

A két sapka két homályosüveg-csöket fog össze. Ezeket néhány fillérért készen lehet venni. Méretük a sapkáknak megfelelően 6x20 centiméter.

A vezeték végére ú. n. „Mignon” foglalatot vegyünk, opál gyertyalámpával.

A falra úgy kell felerősíteni, hogy először felszögeljük a bevezetéses sapka fülét a lámpával, majd beleigazítjuk az üvegeket a másik sapkába, és ezt toljuk alulról bele a már felszögelt felsőbe. Az alsót, ha helyén van, kis szöggel rögzítjük. A sapkákat gondosan megtisztítjuk, hogy szép fényesek legyenek. Színes vagy különleges üvegekkel esetleg érdekesebbé tehetjük lámpánkat.

B. N.

Nincs többé törött hegy

Akkor, ha drótot csavarsz az irónod végére. Ha az irón leesik a dróttal megtekert súlyos billen előre s nem az irón hegye éri a földet.

Kapocs-vonalzó

Ha több párhuzamos vonalat kell húznunk egymás mellett, kerítünk egy iratszoritó rugós fémkapcsot. A tollhegyeket helyezzük pontos távolságban egymástól az asztal peremére, úgyhogy a végük kiálljon. Az iratkapoccsal fogjuk meg a tollhegyeket (1. ábra). Vonalzó mellett indulhat a munka.

Az úszó kanál

A fakanál már úgy született, hogy úszni tud, de a fémről készült kanalak bizony azon menten elsüllyednek a folyadékban.

Vágjunk be egy nagy tiszta parafadugót s a vágott részbe toljuk be a kanál nyelét. Természetesen a dugónak megfelelő nagynak kell lennie, hogy fenntarthassa a kanalat.

A dugó beragadásának megakadályozása

A dugó bedugásakor a dugóval együtt hajtjuk (drót) darabot is csúsztassunk az üveg nyakába.

A dugó kihúzásakor a hajtjuk (drót) kiálló részének segítségével könnyen kiemelhetjük az esetleg beragadó dugót.

—6.

KÁRPÁTALJI FAFARAGÁS

A múlt karácsonykor Debrecen város rutén testvérségei, Ökörmező, Vucskómező, Alsó- és Felsőszínevér népművészeti kiállítást rendeztek Debrecenben.

Sok mindenféle kiállítottak, gyönyörű himzett ruhákat, bársonygallé-

bugylibieskával faragják ki a templomtornyokat, vagy magát az egész templomot. A faragvány csücsán mindig kereszt van.

A fatornyok sokban hasonlítanak a mi székely kopjafa faragásainkhoz, de némikép emlékeztetnek az oroszok-

ra is, különösen a kereszt alakja. S valóban a ruténség mindig a bizánci-orosz és a latin-magyar kultúra hatása alatt állott.

De találtam más érdekességeket is. Az a négy lábbon álló gúlaalakú valami (egy darabból kifaragva!) egy szénapajtát, vagy szárítót akar ábrázolni. A valóságban leszűrnak a földre négy fenyőszálat, amelyek bizonyos távolságokban vízszintesen át vannak fúrva. A négy fenyőrúdra jön rá a zsindeletető, sarkán négy lyukkal, hogy a rúdakra rátudják húzni. A zsindeletető liftszerűen mozoghat a négy gerendán fel-le. A fenyőkbe dugott fadarabokkal akasztják meg olyan magasságban, hogy a széna éppen elférjen alatta. (Érdekes, hogy a faragások oldalát bevagdossák, megrovátkolják; talán a zsindeletető akarják vele utánozni.)

A rutén nemcsak művész, de ezermester is. Láttam a kiállításon kis szekereket a legapróbb részig kidolgozva, összerakva, teherautót kifaragva egy darabból. Legjobban azonban egy kereplő tetszett, amit le is rajzoltam. (Bárki megcsinálhatja!) Egy szeg nincs benne. A forgatódob kemény fából van, a többi fenyőből. A kereplő nyelve egy mm-re levékonyított fenyőléc. Az összeállítás kis faékekkel történik, a lyukakat tüzes vasdarabbal kell kiegészíteni.

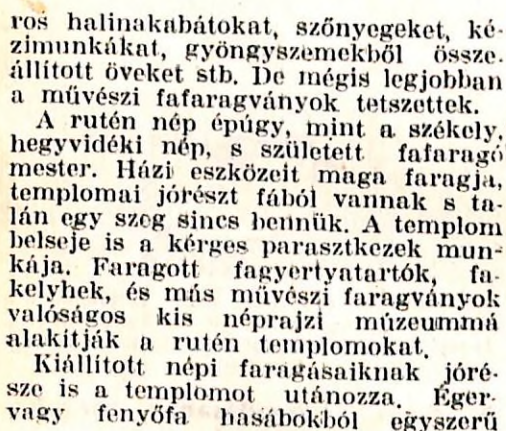
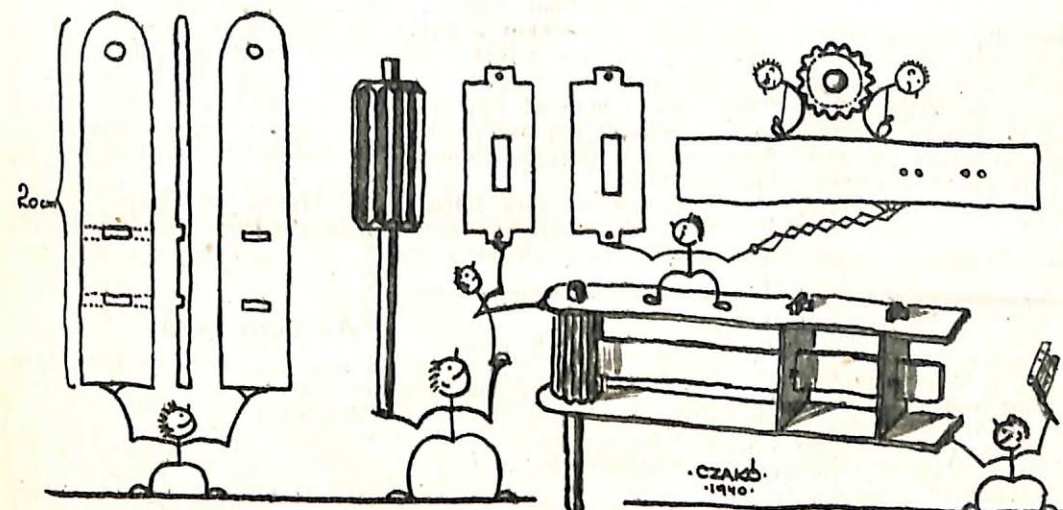
Mindezeket csak azért írtam le, hogy ha majd a nyáron Kárpátalján jártok, ott táboroztok, jól nézzetek szét, s igyekezzetek minél jobban megismerni az Északkeleti Kárpátok fűrészfaragó ezermester népét.

Cézégyé.

ros halinakabátokat, szőnyeget, kézimunkákat, gyöngyszemekből összeállított öveket stb. De mégis legjobban a művészi fadaragványok tetszettek.

A rutén nép épügy, mint a székely, hegyvidéki nép, s született fadaragó mester. Házi eszközeit maga faragja, templomai jórészt fából vannak s talán egy szeg sincs bennük. A templom belseje is a kerges parasztkézek munkája. Faragott fagyertyatartók, fakelyhek, és más művészi faragványok valóságos kis néprajzi múzeummal alakítják a rutén templomokat.

Kiállított népi faragásaiknak jórésze is a templomot utánozza. Éger- vagy fenyőfa hasábokból egyszerű

Igy kell eladni

A reklám, magyarul hírverés az a mézesmadzag, amely a vevőt megfogja és vásárlásra kényszeríti. A reklám lehet rajz, fénykép, nyomtatott szöveg vagy a technika legfurfangosabb alkalmazása (neonfény). A legfontosabb azonban az élőszó. Az eladó beszéde a vevővel. Hiszen ezen dől el, lesz-e üzlet, vagy nem!

Az eladásnak is meg vannak a maga titkai. Elsősorban jó megfigyelő, emberismerő legyen az eladó. Egy amerikai hirdetési szakember előtt panaszkodott a nagy áruház igazgatója, hogy a hirdetések rengeteg embert csábítanak az áruházba, de a vásárlás mégis kevés.

A szakember néhány napi megfigyelés után megállapította, hogy az áruház eladói nem tudnak eladni. Nem győzik meg a vevőt. Tervszerűtlenül dicsérik az árut, nem mutatnak rá a lényegre és a sok felesleges beszéddel kifárasztják a vevőt.

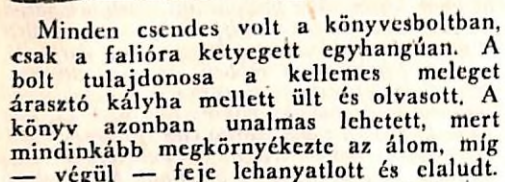
Megfigyelte, hogy az illatszerezostályon az eladók 146 különböző mondattal igyekeztek rábeszélteni a látogatókat egy bizonyos borotvaszáppan használatára. Átvette az osztály vezetését és kiktatta az eladókat, hogy a borotvaszáppan dicséretére mindössze egy mondatot használjanak: „Uram, ha feleannyi idő alatt akar borotválkozni, akkor vegye

ezt a borotvaszáppant”. Az eladók ettől kezdve ezt az egy mondatot használták — és a borotvaszáppan forgalma 300 százalékkal emelkedett.

Más esetben panaszkodtak egy szállodában, hogy az olcsó szobák nagyon keresettek, de a drágák sehogy sem fogynak. Ugyanez a szakember megfigyelte a szobafőnököt. Mikor megérkezett a vendég, először ezt kérdezte: „Milyen árban vannak szobák?” A főnök így felelt: „Három és fél dollártól feljebb”. A legtöbb vendég 3.50—4.50 dolláros szobát vett ki. Erre azt tanácsolta, hogy fordítsa meg a választ és mondja: „Hat dollártól lejjebb”. A kísérlet sikerült és a drágább szobák is jobban fogytak.

De nemcsak jól megválasztott mondatok jelenthetnek nehéz ezreket, hanem a jó ötletek is. Egy bútorszállítási vállalat utasította munkásait, hogy a lakásba érkezés után vegyenek elő száppant és törülközőt nyuljanak a bútorokhoz! Ez a kis figyelem annyira feltűnt a költözőknek, hogy a céget sorra ajánlották ismerőseiknek s a forgalom hatalmasan fellendült.

Az üzlet, látjuk, nem könnyű mesterség. Ügyes, ötletes, talpraesett emberek kíván. De a tehetség, szorgalom ezen a pályán is meg- hozza a gyümölcsöket. Tanulj meg helyesen eladni!

A könyvek éltek az alkalommal és beszélgetni kezdtek. A legnagyobb hangjuk természetesen a ponyvaregényeknek volt. Büszke hangjuk csak úgy harsogott. Büszkék voltak? Ugyan mire? Talán a tartalmukra? Hiszen az nagyon silány! Pedig mégis büszkék voltak. Legjobban származásukra: ugyanis alig akadt könyv, amely az ő példányszámukkal versenyezhetett volna. Azután az is nagyban emeli, vagy csökkenti egy könyv értékét és tekintélyét a könyvek világában, hogy a használt példányok keresettek-e? Őket hetenkint cserélik, adják-veszik az emberek. Fennhéjzásuknak azonban mégsem ez volt a tulajdonképpeni alapja. Az üres-fejük az emberek között is „felvágóak”, így van ez a könyvek világában is.

Az általános fecsegésbe csak egy öreg, kopott táblájú, de értékes könyv nem szorult bele. A többieknek feltűnt ez a nagy hallgatás és gondolkozni kezdtek, hogyan sérthetnék meg a tudományos könyvet. Az első becsmérlő mondatot egy nagyhasú ponyvaregény dobta felé:

— Miért nem beszélsz vén rongyos?
— idézte a benne élő cowboy egyik nem éppen udvarias kérdését.

— Nem értenétek ti meg engemet —
válaszolta az. — A ti tartalmatok köny-
vü az enyém örökbecsű.

— Örökbecsű! Ha-ha-ha! — kacagtak
— Azért ülsz már vagy két éve

nyű, az enyém örökbecsű.
— Örökbecsű! Ha-ha-ha! — kacagtak a könyvek. Azért ülsz már vagy két éve ott a polcon? Látod, minket hetenként cserélnek. Szébbnél-szebb lakásokból, egyszerű kunyhókba kerülünk. Mindenki szívesen vesz és olvas bennünket. A multkor egy kis gimnazista titokban olvasott végig és bár intőt kapott miattam, mégis szeretett és elolvastott az utolsó betűig.

— Saját magad vágod ki magad alól a fát. Mondod, hogy hetenként cserélnek? Érthető, hiszen olyan a tartalmad, hogy nem érdemes kétszer elolvasni. Azután azt

is mondtad, hogy bajt hoztál gazdádra.
Hát még ez is dicsőség?

— Beszélhetsz akármit. Te sohasem fogsz olyan helyre kerülni, mint amilyen én voltam két hónappal ezelőtt. Hallgass ide! — szolt és körülnézett, hogy figyelik-e a többiek is. — Egy tizenöt éves kamasz olvasott már két napja. Persze csak titokban. Egyszer csak a homlokára bökött. Arca a boldogságtól és az izgalmtól sugárzott. Gyorsan magára öltötte kabátját és engem hóna alá csapva, átrohant barátjához. Ezzel megbeszélték, hogy a bennem leírt módon kirabolják egy közeli bank páncélszekrényét. A betörés azonban nem sikerült és a fiúkat elfogták. Ők énám hivatkoztak a kihallgatáson. Így lettem koronatanu.

táson. Így lettem korlátozva.
— Látdot, te ilyesmire tanítod a fogé-
konylelkű ifjúságot. Te kellesz a mai kor
emberének, mert olyan vagy, mint ő.
Romlott és könnyűtartalmu. Nézd, min-
den józan gondolkozásu ember helytelen-
nek tartja te és testvéreid olvasását, mert
tartalmad romlott és így másokat is csak
megrontasz.

A nagy ponyvaregény éppen valami nagyon gorombát akart felelni, mikor nyílt az ajtó és egy ősz, tudósra valló külsejű férfi lépett be.

— Parancsol uram? — rezzent fel almából a tulajdonos.

— Valami jó könyvet szeretnék vásárolni.

— Jó könyv? — szólt a nagy ponyva
és még hátrább szorította a tudományos

— Válasszon uram — szólt a tulajdo-

A tudós szeme gyakorlottan siklott végig a könyveken. A regényeket megvető bóval, indulattal intézte el.

— Ez kell a mai kornak. Sötét tartalom.
Menedi belend! — csikorogta a

— Maradi bolond! — csikorogta a
ponyvaregény.

— De miféle könyv ez itt a regények között? — A tudományos könyvhöz lé-

— A tudomány és könyvtár...
pett és pörgetni kezdte lapjait. — Hiszen
ez egy egészen értékes darab! — kiáltotta.

— Csomagolja be.
A bolttulajdonos gyors mozdulatokkal

A bolttulajdonos gyors mozdulatokkal

papírba burkolta a könyvet és átnyújtotta a tudósnak. Az kifizette és boldog arccal távozott.

Néhány perc múlva a tudós szolgálja lépett be és megvásárolta a nagy ponyvaregényt.

Már közel három napja hevert a tudományos könyv a nagy tudós íróasztalán. Erintetlenül. A dolgozószobában kevesen jártak mostanában, így akadálytalanul pihenhetette ki a regényekkel való viaskodás fáradságait.

Egyszer csak mindkét szomszédos szoba felől léptek zaja hallatszott. Szinte ugyanabban a pillanatban lépett a tudós a szobába szolgájával. A tudós egyenesen a könyv felé tartott, miközben érdeklődni kezdett:

— Mit akar János?

— Begyujtok a kályhába, mert bizony csak tíz fokot mutat a higanyszál.

— Hát azt jól teszi — felelte a tudós, miközben bontogatni kezdte a könyvet borító papírt. Egyszer csak azonban recsenést hallott. Megfordult és látta, hogy János egy könyvet tép ívekre.

— Miféle könyv az János? Nem valami értékes darab?

— Nem, méltóságos úr. Egy regényt vettem, mert kíváncsi voltam, hogy mi az, ami a mai fiatalságnak tetszik. Hát nekem nem tetszik!

Az értékes könyv ugyanekkor bujt elő a papírból és kíváncsian nézett a kályha felé, hogy ugyan miféle regénnyel gyujtanak itt be?

Mondanom sem kell, hogy a kevély nagy ponyvaregény volt.

— Azután majd juttassa eszembe János — szólt a tudós, — hogy ezt az értékes könyvet köttessem bőrbbe.

A nagy ponyvaregény még hallotta ezt a dicséretet és azt gondolta, hogy őt illeti. Kísérletet tett a menekülésre, de már késő volt. A lángok piros ruhába öltöztették, majd feketére hamvasztották szennyel telifrott lapjait. A fa meggyulladt felette és kellemes meleget árasztott szét a szobában. Így a sok kártevés után végre használt is valamit az embereknek...

Szabó Endre

Uj esztendő, vígságszerző, most kezd újulni;
Ujulása víg örömet most kezd hirdetni.

Hirdeti már a Messiást eljötnék lenni,
Legyetek hát az Istennek igaz hívei!

Már minálunk feltámadott Bárány csillaga!
Már minálunk örvendezik Noé galambja.

Alsó szép ég, felső kék ég dicsérd Uradat!
Urad áldjad, nap, hold, csillag, te megtartódat.

Áldott Jézus, dicső Krisztus! Kedvezz népednek,
Bő áldással, bor, búzával látogasd őket.

Hajtsad hozzánk szent életre a te képedet,
Hogy érhessünk víg örömmel több esztendőket.

(Biharmegyei népdal)

HAJ REGÖ, RAJTA!

Regös-induló

Az alább bemutatott regöséneket választottuk indulónknak. Szövege Nagykánizsa vidékéről való, dallamát eredeti regös-dallamokból állította össze Volly István.

Tanuljátok meg valamennyien s minden regös-táborúzőn énekeljétek el. Ne feledkeztek meg arról, hogy a regösének szövege a regös célokat is tartalmazza. (L. a „Hadar” útja c. cikkben. M. Cs. 1939 okt. 15.) Előadásnál hívjátok fel erre a közönség figyelmét.

Cser-fu - ké - reg boeskorunk, Nyir-fa - ké - reg

nud-raunk, Ha szabad be-eso-szogunk, Haj re-gő

raj-ta, Azt is meg-ad-hat-ja Az a nagy Úr-is-ten.

No fuss, ne fuss, ne fuss Szent Ist-ván ki-

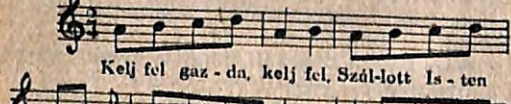
rá-lyunk, Mi sem va-gyunk ör-dő-gök,

Ha-nem te szol-gá-id, Haj re-gő raj-ta,

Azt is meg-ad-hat-ja Az a nagy Úr-is-ten.

Kelj fel gaz-da, kelj fel, Szál-lott Is-ten

há-zad-ra, So-reg an-gya-lá-val, Ve-tett asz-ta-

lá-val, Te-le po-ha-rá-val, Haj re-gő raj-ta,

Azt is meg-ad-hat-ja Az a nagy Úr-is-ten.

A-mott ke-let-kezik Egy fe-ke-te pázsit,

Ab-ban le-ge-lészget Csú-da-fi-u-szarvas,

Csú-da-fi-u-szarvasnak E-zer á-ga-bo-ga,

E-zer mi-se-gyer-tya, Gyuj-tat-lan gyullad-jék,

Ol-tat-lan a-lud-jék, Haj re-gő raj-ta,

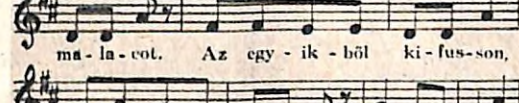
Azt is meg-ad-hat-ja Az a nagy Úr-is-ten.

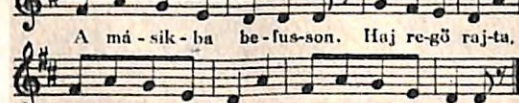
Ad-jon az Úr-is-ten En-nek a gaz-

dá-nak Két kis ó-lat, Meg egy ko-szos

ma-la-cot, Az egy-ik-ből ki-fus-son,

A má-sik-ba be-fus-son, Haj re-gő raj-ta,

Azt is meg-ad-hat-ja Az a nagy Úr-is-ten.

Ad-jon az Úr-is-ten En-nek a gaz-

dának Négykis ökröt, Két kis bérest, Csengős-pengős

szo-ke-ret, A-rany-os-tor-nye-let, Hadd vi-gye to-

vább-ra Sze-gény re-gő-lő-ke-t, Haj re-gő raj-ta,

Azt is meg-ad-hat-ja Az a nagy Úr-is-ten.

It-ten vagyon egy szép le-ny, Ki-nek ne-ve

A-mott vagyon egy szép legény, Ki-nek ne-ve

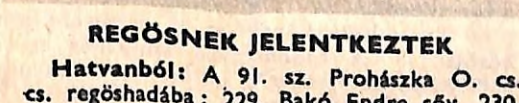
Ró-zsi, Is-ten meg-ne ment-se, Ke-be-lé-be

Jó-zsi, rejt-se, Azt is csakúgy ejt-se, Hogy egymást sze-

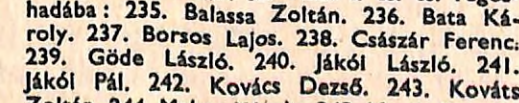
res-se, Kert fe-lé ker-ges-se, Ut-ca fe-lé

ug-ras-sa, Pár-na a-lá szorít-sa, Úgy ri-kas-sa,

si-kas-sa, Mint a cso-esa ma-la-cút, Haj re-gő raj-ta,

Azt is meg-ad-hat-ja Az a nagy Úr-is-ten.

REGÖSNEK JELENTKEZTEK

Hatvanból: A 91. sz. Prohászka O. cs. regőshadába: 229. Bakó Endre sőv. 230. Csákvári András sőv. 231. Dr. Horváth Lehel rt. 232. Ifj. Nánási Géza sőv. 233. Dr. Rokoni József rt. 234. Veréb László.

Páparól: A 227. sz. Tisza I. cs. cs. regőshadába: 235. Balassa Zoltán. 236. Bata Károly. 237. Borsos Lajos. 238. Császár Ferenc. 239. Göde László. 240. Jákó László. 241. Jákó Pál. 242. Kovács Dezső. 243. Kovács Zoltán. 244. Makay Károly. 245. Mezős Elemér. 246. Micskó Károly. 247. Nagy Károly. 248. Nagy László. 249. Szabó Károly. 250. Tóth Lajos. 251. Trócsányi Zsolt. 252. Varjas Vince. 253. Vámos Béla. 254. Zeles Gyula.

Sárospatakról: A 764. Timotheus ö. cs. cs. regőshadába: 255. Bányai István. 256. Bene Dezső. 257. Burszki József. 258. Ihász József. 259. Szanyi László rv. 260. Bárány István. 261. Petró László. 262. Pünköszt Gábor.

„Testvérek vagyunk” pályázat

Részlet egy nyertes levélből

... Azt már tudod, hogy Hajdúnánáson lakom. Hajdúnánás város, 18.000 lakosa van. Első lakói, megalapítói, őseink, a hajdúk voltak. Kemény, szilaj nép volt ez, mely nem hódolt meg sem a kontyosnak, sem a nemeknek. A mostani nemzedék is magán viseli ezt a kemény, hódolni nem tudó jellemvonást. Dacos, büszke faj, melynek nem tudod megérteni gondolkodásmódját, szívét, csak akkor, ha köztük élsz. Ha végigmennél az utcán, sokszor hallanád felcsendülni a zamas, szép magyar köszönet: „Adjon Isten jónapot!” Itt nem csak az ismerősök köszöntik egymást, de köszön a fiatal az öregnek, az ifjú a vőnek. Ezzel is megmutatják, hogy ők egy nagy családnak, a hajdúságnak közös gyermekei. Ha kimegy a halárba, ameddig a szemed ellát búzát, búzát, acélos jó magyar búzát látsz hullámmáni, melynek sarga tengerét csak itt-ott szakítja meg a még érelten tengeri méregzöld szigete. Itt egy nyúl ugrik fel, ott egy fogoly-csapal rebben szét, az utat szegélyező akácfasorban a sárgarigók rendeznek fűtlyversenyt, melybe ritkán egy gerle csendes búgása, vagy a rabló szarka éles csörgése hangzik bele. Ha tovább sétálsz, a búzatáblák közé csúnya, szikes foltok tolokodnak be, amelyen néha kiüregzik a fehér salétrom. Lassan elmaradnak a búzatáblák s amerre a szem ellát, szikes puszta terül el, amelyet csak itt-ott szakít meg egy-egy karám vagy cserény. A messze távolban tűző nap fényében feltűnik vibrálva a csalfa délibáb. Szeszélyes játékaival megfordítja a jákat, a házakat s néha egy távoli templom tornyát vetíti szemünk elé. Majd hipp-hopp eltűnik, olyan gyorsan, mint ahogy megjelent. Juhnyájuk legelnek a közelben. Ott áll mellette a juhász, hosszú kampójára lámaszkodva. Lábandál a kócos puli jekszik, jekete, csillogó, értelmes szemét gazdájára függesztve, hogy gazdája egyetlen szavára megrendszabályozza a fejgymel megsejelő bárányokat. A puszta másik végén egy szikes ló van, a Kajánszik. Szélen ölnyi magas nád van, melyben a vízi madarak ezrei tanyáznak. A tóban a békák milliói unkognak szünet nélkül...

Most gondolatban elbezellek téged a mi szép ősi gimnáziumunkba.

Menjünk be az osztályomba, a VI. osztályba. Tízennégy ragyogó szempár fogad. El sem tudod képzelni, mennyire szeretem én ezeket a fiúkat. Mindet úgy ismerem, mintha testvérem lenne. Ismerem szokásaikat, érzelmeiket és becsülöm őket. Soknak közülük paraszt a szülője, de nem szégyellik. Egyikük így ír dolgozatában származásáról: „Anyám bekötöttfejű parasztlaszony. Apám munkától eldurvult kezű földműves. Minden idejüket a munkának szentelik, hogy engem taníttassanak”. Nem akarok hencegni, de ritka az olyan osztály, mint a mienk. Köszönetem az öt legjobb tanuló (a direktorium) irányítja. Ha valamelyik társunk nem tudja a leckét, megmagyarázzuk neki, ha hanyag volt, vagy illetlen a tandárral szemben, kiközösítjük s így mindenkit kényszerítünk a tanulásra.

A gimnázium keretében működik a 129. számú Soós Gábor cserkészcsapat. Ennek a csapatnak vagyok én egyik őrvezetője. Tíz lelkes, fiatal fiú van az őrszomben. Ujoncok. Mind a tíz igazi cserkész. Jókodva, vidám, néha csínyre is kész kacagószemű fiúk. A törvényeket, fogadalmat, jelszót, indulót már úgy tudják, hogy a legravaszabb rover sem fogja meg őket. Mindig felolvasok nekik a Cserkész Újságból s megtárgyaljuk a hallottakat. Képzélheled, hogy örültek, midőn megtudták, hogy Erdély visszatért. Tudod, egyikük még Erdélyben született. 1932-ben menekültek át a határon. A nagypapa még ott lakik. Hogy vágyakozott ez a fiú a nagypapához, el sem képezed. Mindig emlegette a kis falut, melyben született s amelyet csak szülei meséjéből ismert. Valóságos mennyország volt ez a fiúnak. Kérem az Istent, hogy ne csalódjék szép álmában.

Most még magamról akarok egy pár szót írni. Én pilóta akarok lenni. Jövőre megyek az esztergomi cserkész-pilótatáborba. Tudod, olvas-tam a Cserkész Újságból, hogy milyen jó hevelőiskola a pilótaképzés. Úgy érzem, hogy csak mint pilóta tudom igazán szolgálni szeretett hazámat!

Levelemet pégezve, vagyok szerető barátod Igmándy Zoltán, őrvezető Hajdúnánás. Gimnázium

BUÉK

Jó fényképezést Jó amatőrmozi- felvételeket.

Jó előhívást, másolást,
nagyítást és amatőrmozi-
kidolgozást nyújt a

Fotó-,
optikai és
amatőrmozi
szaküzlet.

Főüzlet:

Budapest, IV, Károly körút 28.

Fiókok:

VI, Andrassy út 31. VII, Rákóczi út 80.
(Amatőrmozi szakoszt.)

Megjelent a téli árjegyzék!
Kérje!

HIREK

Minden magyarnak Istentől áldott boldog
új esztendőt kíván a „Magyar Cserkész”.

Cserkészünnepély Tatán. A 146. sz. Révai
cserekészcsapat december 8-án nagy sikerrel
mutatta be a „Garabonciás diák” c. 3 fel-
vonásos színdarabot. A tati cserkészek ün-
nepélye igazi jó munka volt.

Az OMH idegenforgalmi vendégházat léte-
sített Volócon. Több vendégszoba és turisták
részére közös hálóterem és nyilvános étterem
áll rendelkezésre.

Radnai György (117. sz. János vitéz cs. cs.)
241. sz. öregcserekész igazolványa elveszett.

A miskolci legénycserekész század a Fő-
méltóságú Úr névnapja alkalmával este fá-
klyás felvonulást tartott. A felvonulást rövid
Országzászló-ünnepély követte, melyen vitéz
Szalay Márton őrsvezető elszavalta Kékedy
Sántha László alkalmi költeményét, majd
dr. Henkey-Hönig Károly századparancsnok
mondotta el tüzes beszédét. Az ünnepélyről
a helyi lapok nagy cikkel emlékeztek meg.

A 339. sz. Kont cs. cs. nagysikerű kará-
csenyi és zászlószentelési ünnepélyt rende-
zett.

A pécsi cserkészek erdélyi gyűjtése. A pécsi
cserekészek november 23-án délután folytat-
ták le Pécs városában az Erdélyért adott
természetbeni adományok összegyűjtését. Az
összegyűjtött adományok között van 249
könyv, 28 évfolyam folyóirat, 72 darab férfika-
bát, 78 férfi nadrág, 152 pár cipő, 84 női
felsőruha, 82 darab gyermekruha, 76 darab
fehérnemű, 17 kalap és sapka, 24 pár haris-
nya, 4 pár kesztyű, 1 pokróc, 5 darab ágynemű,
37 darab inggallér, 28 darab nyak-
kendő, 14 konyhaedény, 24 darab társasjáték,
17 kg. élelmiszer és 143 pengő 80 fillér kész-
pénz. Az adományokat a cserkészek átadták
a városi hatóságnak.

Megnyílt az Országos Turista Múzeum.
(Budapest, V, Báthory-u. 5.) Az Országos
Turista Múzeum a történelmi Magyarország
egy-egy vidékeit térképdomborművek,
diorámák, fényképnagyítások, festmények,
kiállításával ismerteti, — bemutatja a ha-
zai turisták fejlődését és annak emlékeit,
a híres magyar turisták munkáját, a hazai
turista-irodalom fejlett tevékenységét, a tú-
rista-térképeket, a barlangfeltárás eredmé-
nyeit, szemlélteti az ehető, valamint a mér-
ges gombákat s egyéb oktató és tájékoztató

anyagot abból a célból, hogy az ifjúság út-
mutatást nyerjen a túristaság kellékeiről, fej-
lődéséről, — a nagyközönség pedig a mű-
zeum helyiségein végigsétálva, megismerje
hazánk természeti szépségeit.

A 171. Erdősi Imre cs. cs. nagysikerű fo-
gadalomtételi és tábortúri beszámoló-ünnepélyt
rendezett. A nyári balatoni álló tábor és a
Magyarország körüli kerékpáros mozgótábor
krónikáját nagy közönség hallgatta végig a
debreceni piaristák gimnáziumának díszter-
mében.

Első fogadalomtétel Erdélyben. A kolozs-
vári piaristák vezetése alatt álló r. k. gimn.
81. sz. Báthory István cserkészcsapata 1940
december 14-én tartotta első fogadalomtételi
ünnepélyét. Száznál több jelölt tett fogadal-
mat a tíz törvény megtartására. Az ünne-
pélyre a debreceni piarista csapat a kolozs-
váriak zászlajára külön zászlószalagot küldött,
melyet díszküldöttség adott át. A fogadalom-
tétel utáni táborútnál az Alföld és Erdély
ifjúsága találkozott testvéri szeretetben.

A sárospataki 764. sz. Timótheus cs. cs.
regősei nagy erdélyi regősútát rendeztek. 15
nap alatt 1700 km. utat jártak be. Felkeres-
ték Zilah, Kolozsvár, Marosvásárhely, Szé-
kelyudvarhely és Sepsiszentgyörgy kollégium-
ait, valamint a kolozsvári theologia ifjúsá-
gát. Regőlés közben mindenütt beszámoltak
az anyaországban folyó regősmunkáról s fel-
hívták a figyelmet a cserkészcsapatok szer-
vezésének s a regősmunka megindításának a
fontosságára. Örvendezve tapasztalták, hogy
mindenütt megvan a képesség és a hajlandó-
ság a nemzetépítő regősmunka végzésére s
hogy sok mindenben mi is tanulhatunk az
erdélyiektől. Meglátogattak néhány falut is,
névszerint Ákosfalvát, Parajdot, Sófálvát és
Nagygalambfalvát. Egy későbbi nyugodtabb
tempójú erdélyi regősút tervével érkeztek
haza.

Az Énekesz c. lap az alábbi mozgalmat in-
dította a magyar népzene érdekében. Har-
mincezer aláírást akarnak benyújtani a rádió
vezetőségéhez, hogy a sok dzsessz, operett
és az álmagyar cigányzene helyett közvetít-
sen — naponta legalább egy órán át — valódi
magyar népzene. Az Énekesz íveket bocsá-
tott ki, melyeken 6—6 aláírás számára van
hely. Kérjünk ilyen íveket a lap szerkesztő-
ségéből (Budapest, Fery Oszkár-u. 55.) s íras-
suk alá szüleinkkel, s rádióelőfizető ismerő-
seinkkel. Pénzbe sem kerül és az igazi magyar
kultúrát szolgáljuk vele.

A m. kir. postavezérligazgatóság a zöld-
színű, 10 filléres levelezőlapok előállítását
megszüntette és helyettük barnaszínű 10 fillé-
res levelezőlapokat állított elő.

A m. kir. Postavezérligazgatóság 1940 de-
cember hó 2-án, a Főméltóságú Asszony leg-
főbb védnöksége alatt álló „Erdélyért” moz-
galom támogatására 10, 20 és 32 filléres ér-
tékelzésű címletekből álló, címletenként 50
filléres felárral árusítandó bélyegsorozatot
bocsát forgalomba. A bélyegek 1941. évi ja-
nuár hó 31-ig lesznek forgalomban, tehát bár-
hová szóló postai küldemények bérmentesi-
tésére folyó évi december hó 2-től 1941. évi
január hó végéig felár nélkül számított érté-
kük (10, 20 és 32 f) erejéig használhatók fel.
1941 február hó 1-től a bélyegek érvényesé-
ge megszűnik.

Tisztítsa

meg szervezetét a belekben
felhalmozódott salaktól, ha
nincs is éppen székrekedése
Jó tisztító
hashajtó a DARMOL

ÜZEN A MAGYAR CSERKÉSZ

F. János, Győr. Igazad van. Az inas éppoly
cserekész és ember, mint a többi, sőt talán
még túl is szárnyalja diáktársait. Tisztelek
meg őket azzal, hogy előre köszönsz. Nekik
is jól esik, neked pedig jó előgyakorlat a tár-
sadművelés válaszfalak lebontására. — G. J.
Munkács. Nagyon köszönjük, hogy bizalom-
mal voltál hozzánk. Verseid témáit jól válasz-
toltad meg. A kidolgozás azonban még nem
megfelelő. Ezen azonban ne búsulj. Írogass
sokat, — magadnak. Aztán majd eljön az idő,
amikor majd nyomtatásban is láthatod verse-
det. — E. Zoltán, Kispeszt. Pajtás, erősen re-
méljük, hogy nem „saját” tapasztalataid alap-
ján írtad „Latin dolgozat” című versedet.
Mert ha igen, nagyon távol állasz a 10 tör-
vénytől, de éppen ezért „megérdemled” a
II. felvonásban említett „ázott kötelet”.
Pajtás, a cserkész a kemény munka embere.

— B. Endre, Hmvasárhely. Sokat kell írogat-
nod magadnak. A túlbuzgó hazafias érzés még
nem avat íróvá. De van idő, hogy fejlődj.
Ehhez persze türelem kell.

KÖNYVISMERTETÉS

Szegeváry Mihály: Szekundairtó R. T. Na-
gyon ötletes, egészen újszerű beállítású könyv
a diákeletből. A rossz diákok és a szegény
instructorok küszködése olyan életszerű és
humoros mégis, hogy végig lekötö az érde-
klődést. Felsőbb osztályos diákok, sőt cser-
készvezetők is nemcsak élvezettel, hanem
haszonnal is olvashatják és szerezhettek ma-
guknak jó órákat belőle. Megjelent a Könyv-
barátok kis könyvei sorozatban, jól illusztrál-
va, a megszokott szép kiállításban.

A Stádium

karácsonyi újdonságai

A karácsonyi könyvpiac eseményei között
első helyen szerepelnek a Stádium könyv-
kiadó vállalat kiadványai. Szépirodalmi, tu-
dományos, útleíró és szórakoztató művek
vannak a kiadványok között, amelyek a mo-
dern könyvnyomtatás minden eszközét ki-
használva, gazdagítják irodalmunkat és szó-
rakoztatják az olvasnivágyó magyar közön-
séget. A karácsonyi könyvújdonságok közül
az itt ismertetett művek kerülnek először az
olvasó elé.

Maderspach Viktor: A románok nyomában.
Maderspach Viktor, aki igen érdekes alakja
irodalmunknak, másfél évtizeddel ezelőtt adta
ki ezt a könyvet, amely akkor egyike volt
a legnagyobb sikerű munkáknak.

D. Kenese Erzsébet: Honfoglalók. A hon-
foglalás nagyszerű éposza ez a könyv, amely
az Árpád fejedelem megválasztásától haláláig
terjedő kort foglalja magában.

Mészáros Kálmán: Abesszinia, a vadászok
paradicsoma. A legendás Menelik császár
egyikori birodalmáról, az új olasz impérium
mai nagyerékű gyarmatáról, Abessziniáról
ad lenyűgöző képet a szerző és egyben az
első könyvet erről a földről, amelyet magyar
író írt. Mészáros a népus orvos volt s iz-
galmas vadászalkandók, pompás természeti
képek keretében feltárja és egyben meg-
ismerteti az olvasót a mai Abessziniával, a
primitív néptörzsek életével és a vadász-
paradicsommal.

Dadányi György: Két év a Gran Chacóban.
Dadányi György nevét a „Csordás voltam
Paraguayban” című érdekfeszítő regényes út-
leírás tette ismertté.

Rásky Barna: 1939—40. A háború első éve
című könyvében Rásky Barna tiszta, átfogó
képet nyújt az olvasóközönségnek azokról a
döntőjelentőségű, világrengető eseményekről,
amelyek kezdve Prága megszállásától, Len-
gyel- és Franciaország összeomlásán keresztül
az erdélyi részek visszacsatolásáig ezek-
ben a véresen lázas hónapokban lezajlottak.

VILLÁMPÁLYÁZAT

Hogyan állom meg a helyemet ott, ahová az élet állít?

Már most tudatosan nevelem magamat élet-hivatásomra. Már most törekszem az élthivatásomhoz szükséges erények és képességek kifejlesztésére. Nem fog megtörni az életem és nem fogom elveszíteni életideáljaimat és eszméimet, ha a sors mást akar, mint én, hanem rugalmasan alkalmazkodom életkörülmenyeimhez. A véletlelég optimista vagyok („gumiember!”) **Életcélom nem a nyugodt íróasztal 8–2-ig.** Felnőtt koromban sem felejteksem el a honvédszerkésziédeálról és akkor is aszerint élek. És ami a legfontosabb: felnőtt koromban is cserkész maradok!

III. Trugly Udön, Budapest.

Gyűjtsd a vasat!

Magyar diák, magyar testvér!
Minden ócskavasat szedjél!
Vasat, nikkelt, önt, vagy rezet,
Mindent, amelyet csak lehet!
Cipeld el az iskolába,
Berakjuk a fáskamrába.
Ha majd sok lesz, Pestre viszik.
A rozsdát róla leszedik
Majd a csepeli vasgyárba!
A nagy vasolvasztó kályha
Új vasat csinál belőle,
Ágyú lesz abból jövőre!
Magyar ágyú, magyar várba!
Örkődik a szent házara.
És ha dolgoz jól csinálod,
Nyuszdott maradhat az álmod.

Kedves Magyar Cserkész!

A villámperályázat igen fontos munkájában szeretnék ezzel az alábbi esettel bekapcsolódni.
Még májusban történt, hogy egy leventefoglalkozáson önként jelentkező kerékpáros küldöncököt toboroztak. Jelentkezett bennünket. A parancsnokságához osztottak be bennünket. Feladatunk pedig az volt, hogy szükség esetén a legrovidebb idő alatt mozgósítsuk a szükséges lovakat. A legnagyobb nehézség pedig az volt, hogy ezeket a lovakat a tanyákról kellett összeszedni. Csoportokra osztottak bennünket s mindeznek jutott 35-40 ló behívó jegye. S ezeket denkinek jutott 35-40 ló behívó jegye. S ezeket a helyeket minden héten kétszer be kellett járni. Egyszer nappal és egyszer pedig éjjel, hogy ismerjük meg a terepet és el ne tévedjünk. Namerjük most a terepet és el ne tévedjünk. Namerjük most a terepet és el ne tévedjünk. Namerjük most a terepet és el ne tévedjünk.

Jó munkát!

G. J. Jó munkát!
s. ö. v.

Allandóan résen kell lenni beesüléttel a hazáért.

Tájó nagyközség szénbányájáról volt nevezetes. Ugyiszólván az egész lakosság ebből élt. Történt egyszer, hogy egy új bányász pénzzel arra akart egyezni, hogy több munkást, hogy árasszák el vízzel az egyik tárnát. Veszély fenyegették a bányások pőléletét, családjuk megélhetését és a Hazát is pótlhatatlan kár érte volna. Szerencsére a felbútolhatóatlan kár érte volna. Szerencsére a felbútolhatóatlan kár érte volna. Szerencsére a felbútolhatóatlan kár érte volna.

tottak között volt egy cserkész is, aki azonnal jelentette a dolgot az igazgatóságnál. A szabotázst megakadályozták és megindították az eljárás. megakadályozták és megindították az eljárás. megakadályozták és megindították az eljárás.

Igy menekült meg a község a nélkülözéstől és így menekült meg a község a nélkülözéstől, józan gondol-annyi sok emberélet egy nyíltesű, józan gondolkodású igaz magyar jövötából.

Raab László, Csorna.

Raab László, Csorna.

Hogyan fogom megismerni Erdélyt?

Hogyan fogom megismerni Erdélyt?
Olvassunk minél többet Erdélyről és ismer-
jük meg történetét.
Nézzük meg a bevonulással kapcsolatos filme-
ket.

Kérjük meg azokat az ismerőseinket, akik bevonuláson résztvettek, hogy meséljenek nekünk

minél többet Erdélyről. Iktassunk be ilyen előadást csapat, illetve rajgyűlés keretébe.

Ismerjük meg Erdély földrajzát.
Táborunkat rendezzük Erdélyben.
Eckert Zoltán, Kispeszt.

Kedves Magyar Cser-
kész!

En is szeretnék résztvenni a villámpályázaton ezzel a mellékelt kis szöveggel. Már eddig is sokat tanultam ezekből a rövid, de elmes feleletekből, de úgy találtam, hogy sokkal élvezetesebb, ha személyesen részt veszek ebben a „felelésben“. Ezért aztán útnak indítottam ezt a néhány sort:

Mit kell tennem, hogy
becsülettel megálljam
helyemet ott, ahova
majd az élet állítani
fog?

Már előre készülők
életpályámra.

Gyakorlom magam
szándékaim „török-sza-
kad” végrehajtásában,
így fejlesztem akara-
tomat.

Megtanulok engedel-
meskedni, mert akkor
majd jól tudok paran-
csolni, ha alkalmam
lesz rá.

Nagyon értékelek minden munkát, mert a munka között megóvja romlástól a jellemet. Ugyanis egyes ember élete csak jellem épülhet, a hazát pedig csak jellemek tartják fenn.

Mit kell tennem, hogy becsülettel megálljam a helyemet ott, ahova az élet állított?

Cserkész vagyok, tehát elsősorban is pontosan teljesítenem kell kötelességeimet.
Szem előtt kell tartanom mintegy példaképpül hazámat és nemzetemet, amely évszázadok történelmi viharain keresztül is kivívta önálló életét és egyen nőnek tengerében.

Nekem is így kell kivívnom nemzetem társadalmában a nekem kijelölt helyet, csak a magam erejére támaszkodva.

Szerves része kell hogy legyen annak a nemzetünknek, mely munkás, harcos ifjúsága után megedződik pillére lehet a még munkásabb, di-
medződő Magyar Jövőnek. **FILB Tibor**, Kaposvár.

VILLÁMPÁLYÁZAT JUTALMAZOTTAK:

VILLAMPAALAI
Gerlach János, Makó, Bajza-u. 92. 5 pengő.
Molnár Géza, Veszprém, Árpád-u. 21. könyv.
Raab László, Csoma, Árpád-u. 28. 5 pengő.
Eckert Zoltán, Ujpest, Rózsa-u. 177. könyv.
Filó Tibor, Kaposvár, Gr. Tisza István-u. 14.
könyv.

VILLÁMPÁLYAZAT ÜZENETEK:

G. János, Makó. Pajtás, a pályázat alá csak kezdőbetűnűket írtuk, így még rosszakaratból sem válthatnak öndíesréttel. Különbön nagyon örülnék a pályázatnak. — M. Géza, Veszprém. Minden pályázó annyit kérdésre felel, amennyire csak tetszik.

FIGYELEM! Anyagforrás miatt a pályázatok nagy részét mostani számunkban nem közölhetük. Rövidesen mindenki sorra kerül!

Beför a zsákba

The illustration shows a large, dark thermos with a textured body and a black lid, positioned diagonally. To its left is a small, light-colored bag with a dark, dotted pattern and a dark strap. The background is plain white.

The logo for Orion Mopalack, featuring the word "ORION" in a curved banner above the word "MOPALACK" in a similar banner, with a stylized figure of a person holding a mop below.

ORION HÖPALACK

Néhány számadat a magyar cserkészek életéből

Az országban van összesen 872 csapat. Ezek a csapatok munkájukat 1590 rajban és 6360 őrben végzik. A cserkészek összlétszáma 51360 fő. (Erdély nélkül!) A cserkészek vezetését és kiképzését 3895 fő, képesített cserkésztiszt végzi.

Azoknak az egyéneknek a száma, akik 3—5 éven át cserkésznevelésben részesültek, de már kinőttek a cserkészfiúk sorából és különböző életpályákon működnek, kb. 50.000 főre tehető.

A csapatok pénztárforgalma az elmúlt évben: Bevétel 752.589,82 P. Kiadás 656.920,67 P. Egyenleg, mint készpénzkészlet 1939 december 31-én a csapatoknál 95.669,15 P. A csapatoknál lévő felszerelés értéke 661.879,51 pengő. A csapatok tartozásai 16.768,12 P. A csapatok tiszta vagyona 740.780,54 P.

Végleges adatok az országgyarapodásról

A Statisztikai Hivatal most tette közé a megnagyobbodott Magyarország területére és lakosságára vonatkozó pontos és végleges adatokat. Hazánk területe 160.553 km², lakosainak száma 13.490.000

— **Katonai és polgári repülőgépek nemzetközi jelzése.** Jós Ferenc főhadnagy szerkesztésében már a negyedik kiadás érte el ez a népszerű füzet, illetve oktatótábla. A legújabb változások figyelembevételével készült az új kiadás. A kis füzet ára 30 fillér, a nagy oktatótábláé 1.30 pengő.

M. KIR. DOHÁNYJÖVEDÉK

**KARÁCSONYKOR IS MEGLEPETÉSSSEL SZOLGÁLT
A KÖZÖNSÉGNEK A MAGYAR FÖLD KITŰNŐ TER-
MÉKEIBŐL KÉSZÜLT ÉS A MAGYAR KEZEK IZLÉ-
SES MUNKÁJÁT DICSÉRŐ GYÁRTMÁNYAIVAL**

A kutya pórázon és szabadon vezetése

A gyakorlatozásnál mindig szükség van egy segítőtársra. Most Gábornak a segítőtársa én leszek. Vidd csak oda a sarokba a kis Hapták kutyádat. Én vagy öt lépéssel odébb állok és hangjellel meg kézzel, egyszerre hívogatom, hogy mind a kettőt egyszerre szokja meg. Tégy te is a zsebedbe egy kis kekszet; ha hozzád megy, te is jutalmazd meg.

— Hapták! — Gyere ide! — A kézzel: — Mindkét tenyere-
rünket, kissé derekat hajlítva, térdeinkhez csapkodjuk.

— Hapták, — Gyere ide kis kutyám! — Láttátok, tenyere-
met egyúttal térdemhez csaptam. — Gyere ide, jó kiskutya vagy.
— Nem jön. Mit csináljunk most? Én hozom magamhoz és Gá-
bor hívja el. Úgy. Jutalmazd meg és dícsérd. Még egyszer meg-
kísérlem magamhoz hívni. — Gyere ide Hapták! — Nem jön.
No most az érzeteire hatunk. Oda megyek, megszorgolatom a
kekszet, kissé eltávolodom és hívogatom. Ahá, eljött a kekszért,
lesi a másikat. Most hívd te, Gábor! Jól van, csak szívesen
dícsérni! Lássuk csak, meddig jön a kekszért? Megszorgolatom
és most már két lépést távolodom. Így ni. Hívd vissza, Gábor.
Megpróbálom innen hívogatni. Brávó, jól van, ide jött. Meg-
vakarom a füle tövét is. Hadd lássa, hogy itt nem éri bántó-
dás, hanem kellemes érzés. — Hívd vissza. Megtoldom a távol-
ságot. Kezdi ismerni a hívó hangjelet. Holnap azután az udvaron
gyakoroljátok és mindig nagyobb és nagyobb távolságból.

A bejövés jele, hosszú sípjel. Ugyanúgy gyakoroljuk, mint
a hangjelet. Mikor már látjuk, hogy a kutya a sípjellel teljesen
ismeri, akkor segítőtársunk messzebbre is elvezetheti. Később be-
kanyarodhatunk valamely úton, vagy a kutya gazdája elbúvik
és sípjellel hívja magához a kutyát. A sípjel után mindig jutal-
mazunk és dícsérünk, hogy ez legyen a legkedvesebb jele.

Ne akarjunk egy nap alatt eredményt elérni. Legyünk türel-
mesek, s a kívánt feladatokat nap-nap után ismételtessük és fej-
lesszük.

A további gyakorlatozásokhoz szükségünk van egy nyakörvre,
rövid pórázra egy 8—10 méter hosszú pórázra, egy jelentőtasakra
és két egyenlőhangú sípra.

S... Géza barátomat várom, aki pont erre az időre ígérte,
hogy elhozza megmutatni kis pumi kutyáját. Kopogás. Már itt
is van.

Szervusz Géza! Ej, de helyes kis kutyád van. Miért hordo-
zod ölben? Persze még nem tud sem pórázon, sem szabadon kö-
vetni. Hej pedig de fontos, hogy a cserkészkutya a gazdáját szá-
badon szabályosan kövess! Mert úgy-e, emberek között mozog,
s ha valahol fedve, bujkálva kell előrehaladnia, s a kutya ide-
oda ténfereg, felhívja magára az ellenség figyelmét. Azután az
ide-oda csavargó kutya igen sok rossz szokást vesz föl.

Szeretnéd megtudni, hogyan tanítsd meg pórázon és szába-

don követni? Ha hiszed, ha nem, ez a leghosszadalmasabb is-
kola. Talán már régen és kitűnően fogja vinni a jelentéseket és
szabadon még mindig nem fog tudni szabályosan követni. De
hát türelem. Néha véletlenül is rájövünk, mit kell tenni.

Látom, hogy a nyakravalóhoz már hozzászoktattad, azt tűri.
Gyerünk le az udvarra, próbáljuk pórázra csatolni. Tyű barátom!
Ha te ilyen mérgesen fogod rángatni, akkor sosem tanítod meg.
Hiszen így nem hogy szeretni fogja a pórázt, hanem félni fog
tőle. Add csak ide. Tudod mi a láb melletti követés hangjele?
Nem. Azt sem tudod, hogy tulajdonképpen melyik oldalon és ho-
gyan kövessen? Tehát, a hangjele — lábhoz! — A kutya min-
dig balcombunk mellett kövessen úgy, hogy orra előbbre legyen,
mint a combunk. A kutya pedig közvetlen mellettünk, csaknem
súrolja a combunkat.

Hogy is hívják ezt a kis pumit? Pletyka? Illik rá, mert
amint látom, jó csahos. Nézz ide, az ilyen fiatal kölyket így ve-
zetjük rá kezdetben a láb melletti követésre. Pórázát kissé rövi-

debbre fogom és úgy állok melléje, hogy a baloldalamon legyen.
Előveszek egy darabka kekszet, az orra elé tartom és csalogat-
om — gyere lábhoz Pletyka! — A kekszet nem adom oda, csak
csalogatom vele. Látod, közben lépegetek és hangoztatom —
lábhoz! — Egész szépen jön a keksz után. Odaadom neki, s elő-
veszek egy másikat s ugyanúgy csalogatom. Látod, már nem hen-
tereg, a pórázt is tűri. Mihelyt néhány lépést csalogatás nélkül
tesz, a kekszet azonnal neki adom. A tapasztalat rátanítja arra,
hogy ha szépen jön mellettem, kellemes érzésben lesz része. Mi-
kor már látod, hogy a követés tudatába ment, akkor kezdheted
szabályozni.

Ha előre húz, visszarántod — lábhoz, — hangjelet hangoz-
tatva, ha oldalt húz, magadhoz rántod, a hangjelet természetesen
sose felejtse el hangoztatni. Ha hátra marad, előre rántod. Mi-
kor szépen megy, dícsérd. Ha jobbra akarna átváltani, jobb-
kezdeddel nyakon legyinted, s mikor visszatért balra, balkéz-
szel simogatod és dícsérd. Arra kell törekedni, hogy a baloldalon jól
érezze magát.

Félics Endre

Vadvédelem. A visszacsatolt keleti és er-
délyi területeken a gyér vadállomány meg-
ővítésének érdekében a katonai közigazgatás
további intézkedésig megtiltotta a vadász-
tat mindenféle vadra, kivéve a farkast és a
vaddisznót. Egyúttal a hiányos vadőrsze-
mélyzet pótlásáról is gondoskodott a hatóság.

A jó takarmányozás. A „Hajdúböszörmény”
címlap a helyes takarmányozásra hívja föl
a gazdák figyelmét. A növekedéshez, hús- és
csontképzéshez, tejettermeléshez nem elég a
kukorica; zab, árpa, olajpogácsa és borsó-
dara is kell a szarvasmarhának. Elválasztás-
kor kell legjobban etetni az állatot. Takar-
mányozás is szükséges az aprak közé ke-
verni és sőt is kíván a jószág. A téli istálló-
zás alatt repát, marhákáposztát vagy vermelt
csalamádét kell nekik adni, a jó szénát is
haszonnal lehet etetni. Amit a borjútól nem
lopsz el, tehénkorban sokszorosan megeléged.

Madarak karácsonyfa. A Tiszántúli Ma-
dárvédelmi Egyesület Debrecenből a követ-
kező felhívást és kérelmet intézi a magyar
ifjúsághoz:

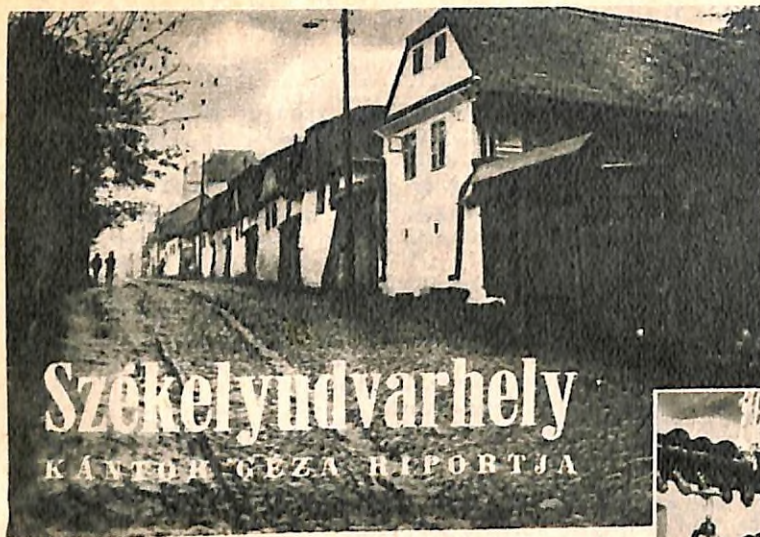
Ha karácsonyfád már felesleges, ne dobd
el, hanem díszítsd fel a madarak számára, s

úgy állítsd ki az udvarra vagy kertbe, hogy
ablakodból gyönyörködhessél a fára járó ma-
darak kedves sürgés-forgásában. Püzz és köss
földiókat, vagy diónagyságú marha- vagy juh-
faggyú darabokat spárgára s ezeket aggasd
rá a karácsonyfa ágaira. Ha a földjéből már
kiettek a belét, tömd meg ezeket egy-egy da-
rabka faggyúval. Ha nem sajnálod a fá-
radságot, akkor olvasztott faggyúba tégy
kender- és napraforgómagot s öntsd for-
mába. Kihűlés előtt tégy belé spirálisvégű
vashuzalt (drótot), ennél fogva felakasztha-
tad az ágakra. Az ilyen ingó eledelre a ve-
rőbb nem tud rámenni, csak a cinke. Élő fe-
nyőfát is fel lehet így díszíteni a madarak szá-
mára. Aki így eteti télen a hasznos madara-
kat, az rászokik maga is, és rászoktat máso-
kat is a szűkölködőkkel szemben való kö-
nyörületességre; azután megmenti a pusztulá-
stól s odaszoktatja a kertjébe a leghasznosabb
rovarirtó madarakat, gyönyörűséget és szó-
rakozást szerez magának és egész családjá-
nak, de egyúttal alkalmat nyílzik közelről is
megismerni legkedvesebb és leghasznosabb
madarainkat. Ne sajnáld tehát ezt a kevés fá-
radságot, hanem készítsd el a madarak ka-

rácsonyfáját. Meglátod, hogy mennyi örömed
lesz benne!

Téli állatvédelem. Házállatainkat óvjuk a
hidegtől, lovaink lábára veressünk éles pat-
kót, a madarakat és vadakat etessük. Kará-
csony után karácsonyfánkat, faggyúval le-
öntve, adjuk madarainknak.

KÜLFÖLDI HÍREK. Londonban a kutyák
és macskák számára is készítették óvóhelye-
ket a légítámadások idejére. Ellátásról és
felügyeletéről a gondnoknak kell gondoskod-
nia. — Az olasz állatvédő egyesületnek
madárszanatóriuma van. Tavasz óta már több-
száz madarat bocsátottak szabadon kigyógyít-
va. — Ezzel szemben Olaszországban a
madarászok folyamodtak a Ducehoz, hogy a
lépesvessző, azaz madárenyv használatát is-
mét engedje meg. — Alaszkában, Észak-Ame-
rika északnyugati félszigetén már megszün-
tek a kutyafogatok, mert már 175 repülőgép
szállítja minden irányban az utasokat. Ezzel
sok állatkínzás lett a múlté. — Kansasban
Simon József magyar gazdának a tehene bele-
esett egy mély szakadékba. A gazda 10 napig
gondozta a tehent a mélységben, végre az
ottani állatvédő egyesület szakszerűen ki-
emelte.

Székelyudvarhely

KÁNTOR GÉZA RÖPÖRTJÁ

Erdély földjét járva, Székelyudvarhelyre is elkerültem. Székelyföld szívében fekszik ez a kedves város. Az ősrégi székely és erdélyi élet nyomait mindmáig magán viseli. A Nagyküküllő széles völgyében, 6—700 m. magas hegyek karéjában él Székelyudvarhely népe. Mostoha városnak hívják arra felé, mert természeti és kulturális adottsága mellett most szinte elvágta a külvilágtól. Segesvár felé a vasútösszeköttetése megszűnt, csak autóbuszvonala, országútja van a Hargitán keresztül Csíkszeredára és a sóvidéken át Marosvásárhelyre. A kb. 9000 lelket számláló városban kerülnek először piacra a hegyek fenyőfái, a források borvizei, az iparosok termékei és egyéb természeti javak, cserébe az alsóvidék gyümölcs-, gabona- és háziipari terményeire. A város híres kézműipara a céhrendszer idején már évszázadokkal ezelőtt (XV. század) kifejlődött. Történeti multjára jellemző, hogy őskori leletek utalnak az ottani állandó emberi letelepedésre. A rómaiak idejében „Utidawa” nevű táborhely, Attila húnjai is megtelepedvén ezen a helyen, mint Attila udvarhelyét emlegették. Az erdélyi fejedelmek is itt tartották országgyűléseiket. Közben a székelység sorsa rosszabbodván, ősi jogaikért fellázadtak. János Zsigmond várat épített ellenünk, amelyet „Székely támad” névre keresztelt. A székelyek azonban ezt a szegényfoltot lerombolták. Később a várat Bethlen Gábor újból felépítette. Mint az állami főreáliskola alapépítményét, még most is láthatjuk.

Szép és érdekes elrendezése van ennek a székely városnak. A város főterén áll a régi barokk stílusú vármegyeháza, közvetlen szomszédságában pedig az 1633-ban épült református templom, amelyet a Szent Anna kápolna helyébe I. Rákóczi György építtetett fel. A belsejéből áradó nemes, de egyszerű pompa tiszteletre készíti az oda belépőt. Közvetlen közelében találjuk a református kollégium patinás épületét. Ez egyike annak a hét kollégiumnak, amely hosszú évszázadokon át a magyar műveltség védőbástyája volt. Udvarhelynek dombnak menő régi utcáinak szoborok között székelykapuk sorakoznak egymás mellett és nyitnak utat a garádicsos muskátlis udvarhoz. Nagybecsű emlékeknek számít a város déli végén fekvő Jézus kápolna, amely a XIII. századból való. Árpád-kori építmény, kőfallal körülvéve. A vallási türelmességnek évszázadokra visszanyúló szép példájáról hallottunk az udvarhelyi régi katolikus templommal kapcsolatban. Az 1332-ben alapított római templomot ugyanis felváltva használták római kat. és ref. hívek a XVI. szá-

Székelyudvarhelyi szobor-részlet. Az állványokon korondi gölöncsék korszaki változatban.

Agakból faragott székelygyerekek a múzeumban.

Kopjafák a ref. kollégium múzeumban. Baloldalon a dicső csaták székely emlékei.

A székelyudvarhelyi vármegyeháza és a református templom. (Kántor felvételei)

STOWASSER

ELSŐ MAGYAR HANGSZERGYÁR

Budapest, II, Lánchíd utca 5

Réz-, fafúvós és vonóhangszerek legolcsóbb beszerzési forrása. Magyarország egyedüli precíziós gépekkel felszerelt hangszergyára. Javítás — vétel — csere.

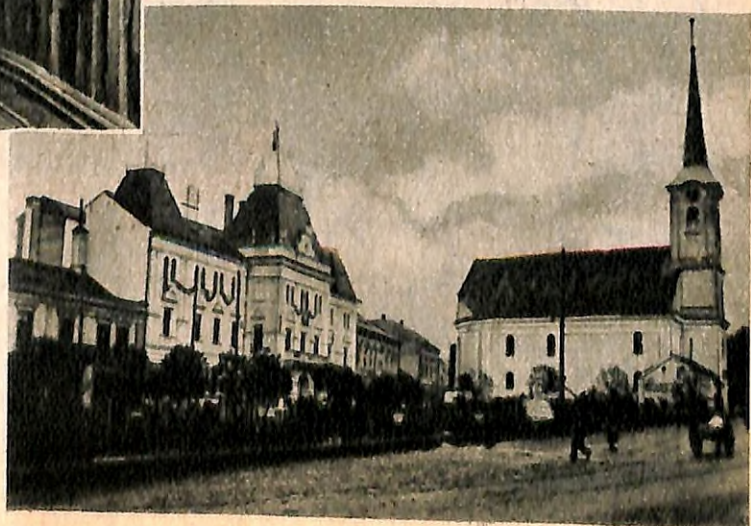

zad második felében. Nem hiába szokták Erdélyt a vallásszabadság és testvéri összetartás klasszikus földjének nevezni.

Szólnunk kell még a város kulturális jelentőségéről. Sok iskolája van: köztük öt középiskola, amelyek 2—300 éves multra tekintenek vissza. A Szent Miklós hegyen épült római kat. gimnázium egyike Erdély legrégebbi iskoláinak. Kultúrtörténeti szempontból még régebbi és híresebb a református kollégium. A kollégiumot Bethlen János kancellár alapította 1670-ben. Szilveszter Dénes tudományos vezetése alatt állott. Itt tanult a „legnagyobb székely”, Orbán Balázs, Barabás Miklós és Ravasz László. 250 éves működése után mint kollégium megszűnt. A kollégium keretébe tartozik a székely néprajzi múzeum, amely a bölcsőtől a sírig (kopjafák) magában foglal mindent, ami a székely életre vonatkozik, s minősége szempontjából igen gazdag gyűjtemény. Az első szobában érdekes, szemléltető összeállításban látható székelygyerekek ágakból faragta gyermekjátékok, a diákélet érdekességeit és szépségeit bemutató festmények. A mindennapi életben szükséges, mezőgazdasági és házi szerszámok sokféle változata. Kedves székelyszoba mutatja be a székely otthon melegségét, emeletes ágyaival és falon lógó korondi edényekkel. Ott láthatók dicsőséges harcok székely emlékei.

Messze földön híresek a székely szöttek. Minden darabjuk hirdeti a székely nép szorgalmát, istenadta jó ízlését és kezűességét. A korondi fazekasok munkáiból színes tányérok, korsók, vázák és cserépkályhák adnak ízelítőt a székely agyagipar magas fejlettségéről. A székely népviselet új elterjedése is innen indul ki és menti azt meg az elpusztulástól, elkorcsosulástól...

Befejezve Székelyudvarhelyen tanulságos látogatásunkat, azzal a jó érzéssel és reménnyel búcsúztunk el, hogy ez a város, amely gazdasági veszteségei és nehézségei mellett elszigeteltségében ily nagy mértékben tudta megőrizni népi értékeit, ősi szokásait és régi kultúráját, a felszabadult Erdélyben rövidesen elfoglalja méltó helyét. A székelyudvarhelyi cserkészek pedig szívesen várják cserkésztestvéreiket, hogy Székelyudvarhelyt és annak szép környezetét valóságban is megmutathassák.

BUKTA FERİ a korcsolyapályán.

Bukta Feri vállas, izmos, kövér gyerek volt. Ő volt az osztály vasgyúrója, aki amellett igen rátarti volt izmaira, mert akárhányszor, minden ok nélkül megfeszítette behajtott jobb karját és odaintett egy cingárabb gyereket:

— Ez aztán a muszklí, ezt fogd meg, nyavalyás! — szolt az álmélkodóra. — No?

— Igen, igen...

— Nahát!

A nahátot olyan megdicsőült képpel süvöltötte el Bukta Feri ilyenkor, mintha kizárólag az ő kénye-kedvének mulna, hogy nem morzsolja össze lekvárrá néhány nyápicabb alakot.

Tudományára nézve korántsem volt oly izmos Bukta úrfi, ezért két szomszédját, Kis Miskát és Spett Nándit, akit az osztály humora röviden Spenótnak nevezett, eleinte kéréssel, később kilátásba helyezett megtorlásával arra sarkalta, hogy sűgjanak, valahányszor elakad felelése közben.

Lassacskán a két szomszéd zsarnokává nőtte ki magát Bukta. Am a karácsonyi vakáció előtti utolsó latin órán — sőt éppen az utolsó tanítási nap legutolsó órájában, ami nem csoda olyan kedve kerekedett az osztálynak, így Kis Miskának is, hogy fellázadt a kényúr ellen, akit történetesen felszólított a tanár úr.

— No, Bukta — szolt hozzá — te izmos gyerek vagy, mondd meg csak, hogy mit jelent ez a szó latinul: bátorság?

Bukta készségesen emelkedett a magasba, ugyanekkor rúgott egyet Kis Miska felé, hogy sűgjon, mert baj van.

A tanár úr várt egy kicsit, aztán szúrósan Buktára nézett.

— Nos?

És ekkor pajkos jókedvében Kis Miska a fortitudo helyett ezt suttogetta, lelapult fejjele:

— Futtyfurutty!

Spenót majd szétpukkadtt nevetében és most már ő is rázendített:

— Futtyfurutty!

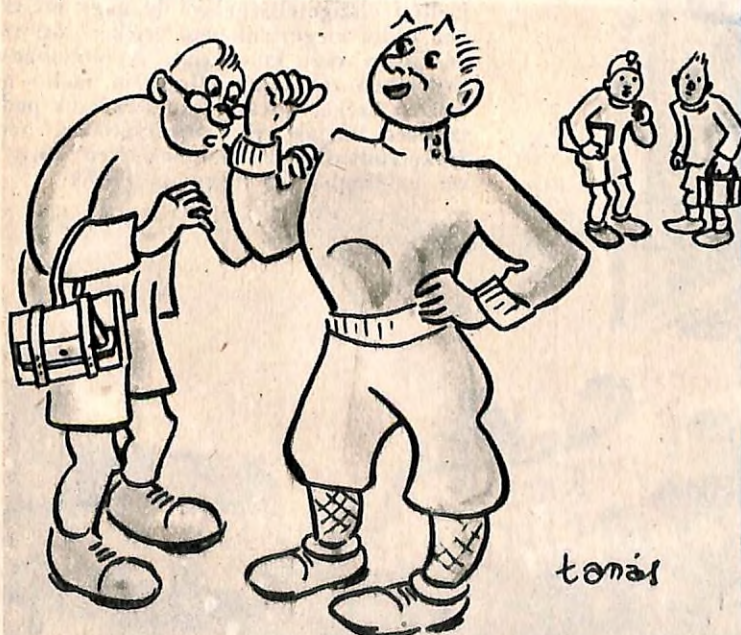
Bukta homlokát verejték lepte el. Maga is gyanakodott, hogy nem jól érte a szót, de mikor a másik sűgó is ilyenformán brekegett, kuruttyolt, mégiscsak kivágta:

— Futtyfurutty, tanár úr kérem.

— Mi-cso-daaa?

— Futtyfurutty.

Az osztályon nyilaló kacagás futott végig.

— Ez aztán a muszklí, ezt fogd meg nyavalyás!

— Remek — mondta a tanár úr. — Hát csak ülj le, gyermekem. Hanem azt máris megmondhatom, hogy ha ezután is így készülsz, félévkor hat ökör se húz ki a szekundából, aranyos lelkecském...

Ebben a pillanatban megszólalt a vakációt jelző, végső csengetés. A tanár úr kisietett, a zsbongó osztályban pedig egy harsogó bömbölés reszkettette meg az ablaküvegeket:

— Megálljatok, Spenót és Miská, ezért még szorultok!

Talán mondanunk sem kell, hogy Bukta Feri tette az irtóztató kijelentést, de a két sűgó ekkor már vígan iszkirizett az ajtón kifelé.

A helyzet már-már úgy festett, hogy a szörnyű leszámolás a szünidő utánra marad, azonban a karácsony utáni harmadnapon egy sereg fiú, köztük Spenót és Kis Miska is, a közeli jégpályán korcsolyázva, észrevették, hogy a bejáratnál megjelent Bukta. szíjjrafűzött, vadonatúj korcsolyákkal.

Az egyik gyerek megjegyezte:

— Nini, nem is tudtam, hogy Feri korcsolyázik...

— Karácsonyra kapta a korcsolyákat — szolt egy másik — úgy látom, most tartja az első próbát. Hanem, Spenót meg Miská jól vigyázzatok, ne kerüljétek a közelébe, mert lekeni a nyakatok közé az ígért csárdásokat Feri!

Spenót ügyesen „koszorúzott” tova.

— Segíthetnétek páran, ha nagyon murizik — szolt vissza Kis Miska meg egyszerűen várta a fejleményeket.

Amelyek nem is maradtak el, mert Bukta immár a felkötött, vadonatúj korcsolyákkal megjelent a pályát szegélyező szőnyeg szélén és gúnyos hangon bekiabált a gyerekekhez:

— Hát találkoztunk Fiuménél (Filippit akart mondani), Miska és Spenót! Most majd számolunk! Ugyan, már nem kor-

csolyáztam eddig, de ha hozzátok lendülök, megrángatom azt a fagyott fületeke...

Az utolsó té betűt már nem tudta kimondani Bukta, mert rácsuszamlott a jégre és hirtelen hanyatlódult. No, nem történt nagyobb baj, mert korcsolyás lábaival gyorsan kaparászni kezdett, mint csirke a porban, amitől egyensúlyát nemcsak viszszenyerte, hanem most már előre is lódult a törzse.

A nagy hajladozásban úgy festett, mint egy óriási esőkuca.

A gyerekhad harsogóan nevetni kezdett:

— Mi az, Ferkó, mi lesz, mi lesz?

Bukta dermedten állapította meg, hogy az új terepen mit sem érnek az izmok. Ide ügyesség és fürgeség kell, lám, a két nyápic sűgó milyen remekül fickándozik ide-oda.

De most már nincs mit tenni: ökelmét vitte a jég. Csúszott előre, hajlott hátra, lendült balra, zökkent jobbra, végül is éppen a két ellenfele közelében a négyirányú tevékenység odafajult, hogy mint egy varangyosbeka nyúlt el a hasán az izmok büszke császára.

— Hopplá! — zengte a nevető kórus, de Miska és Spenót nemesen megragadták a vergődő Buktát, talprasegítették és biztonságosan megragadták a karjait.

— Haragszol még? — kérdezte Spenót nyíltszívűen Feritől.

— Bocsássatok meg — szolt erre Bukta Feri — és ne haragudjatok rám. Legyen szent a béke közöttünk és többet ne is sűgjatok... Keményen fogok ezután tanulni.

— Fortitudo! — mondta bátorítólag Spenót és vidám élet kezdődött a korcsolyapályán.

Undi Imre

REJTVÉNYEK

A megfejtéseket levelezőlapra írva a következő címre küldd: „Magyar Cserkész” rejtvény, Budapest, V., Nagy-Sándor utca 6. A jutalmakat mindig a legtöbb rejtvényt megfejtők között osztjuk ki. Megfejtéseket több aláírással, vagy pl. örs nevében nem fogadunk el. Mindenki igyekezzék saját maga megfejteni a rejtvényeket és egyénileg beküldeni azokat.

Beküldési határidő: 1941. január 14.

Rejtvénymegfejtők jutalmazása:

A Cserkészbolt díját nyerte: Csenki István, Dorog és Pesti Dénes, Pécs.

Dékány A.: „A flúk királya” című könyvét nyerte: Vukovári Attila, Baja és Szántó Sándor, Székelyudvarhely.

2 csomag „Prince of Wales” kétszersültet nyert: Virágh László, Budapest. (Adja Glasner Ede rt., Budapest, V., Szent István-kt. 6.)

1 drb. keretezett képet nyert: Statler Tibor, Budapest. (Adja: Hoffmann Ferenc képkereskedés és képkeretgyár, Budapest, IV., Gerlőczy-u. 5.)

1 drb. fotopaszteell felvétel (készíti: Diskay fényképezési műterem, Budapest, VII., Rákóczi-út 18.) nyerte: Sugár László, Újpest.

Hogy küldjük be a megfejtéseket?

1. Felesleges a rejtvények neveit, illetve címeit kiírni. Elegendő közölni a rejtvény számát és annak megfejtését. (Lásd az alanti mintát!)

A december 1-i szám rejtvényei-
nek megfejtése:

1.

2. 1. Ferenc József
2. Petőfi Sándor
3. 100 méter
4. Tuzsola
5. Máriusz 1382-1387/
6. Jemaiából
7. Szentgyörgyi Albert
8. Latinus
9. Delhi
10. Igen
11. A golya régi magyar
neve
12. Munkács Mihály
13. Fujiyama
14. Hindenburg
15. Lőrész/Horse Power/
4. Az apa 40 éves, a fia pedig 7 éves.
5. Egészségtelen, nyelvet megvághatod
és a jó izlés is tiltja.
6. Kaktusz.
Válasz Gyula
Kassa
Deák Ferenc krt 20.

2. Lehetőleg írógéppel írjuk a megfejtéseket, vagy legalább is igen olvasható kézírással.

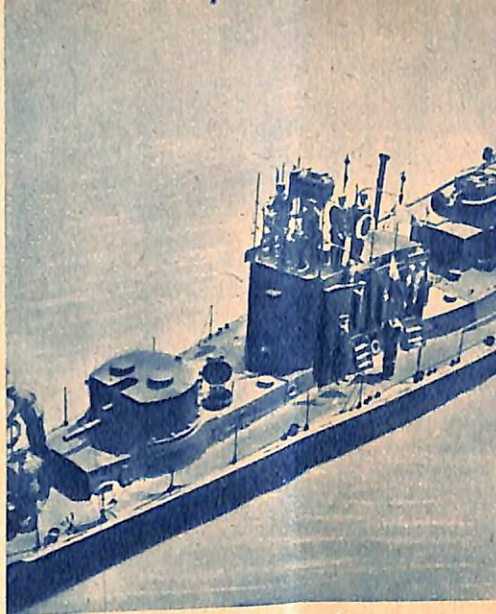
3. Nevünk alá feltétlenül írjuk oda lakás-címünket és lehetőleg az életkorunkat is (ez a jutalom kiosztásánál fontos).

4. Minél több rejtvényt fejtesz meg, annál valószínűbb, hogy nyerni fogsz.

1. Betűrejtvények

a, b, c,
+ 60 0
d, e, f,
=S OA a's

2. Milyen hajó ez?

3. Számrejtvény

$$5 + 5 - \frac{(5+5)}{5} = 8$$

$$\frac{(5) \cdot (5) \cdot (5) \cdot (5)}{(5)} = 8$$

Az első számtani műveletnél az eredmény 8. A másodiknál is 8, azonban állapítsátok meg, hogy a kérdőjelek helyére milyen jeleket kell tenni, hogy valóban 8 legyen az eredmény.

4. Milyen fenyő ez?

Speemann felv.

Erdélyi levelezők! Levelezési ügyekben forduljatok közvetlenül a Parancsnok Urhoz! Külön kérélmeket nem vehetünk figyelembe!

5. Táborozzunk!

Azok számára, kik a nehéz rejtvényeket szeretik.

T	A	B	O	Z	T	A	B	R	O	Z
A	T	R	O	R	O	O	O	B	T	
O	B	Z	O	Z	T	B	R	O	A	A
R	B	O	R	O	A	A	T	Z	T	B
O	A	R	O	B	B	O	Z	O	R	O
Z	T	O	Z	A	R	O	R	O	Z	
O	B	A	T	T	Z	O	B	A	A	T
R	T	A	B	O	Z	T	Z	T	B	O
O	Z	B	A	R	O	A	O	R	O	R
O	R	O	T	Z	O	B	O	Z	B	O
Z	T	A	B	O	R	O	R	T	A	Z

Kössük össze a balsarokban lévő „T” betűt a jobb alsó sarokban lévő „Z”-vel, úgyhogy az összekötő vonal mindig a táborozót adja. Természetesen az összekötő vonalnak keresztezni egymást nem szabad és minden betűn csak egyszer haladhatunk át. Megfejtésül a rejtvény kicsinyített mása (a belerajzolt összekötő vonallal) küldendő be.

6. Mi ennek a madárnak a neve és hol él?

A Magyar Cserkészszövetség hivatalos lapja. Kiadja a Magyar Cserkészszövetség. A szerkesztésért és a kiadásért Kosch Béla felel. Előfizetési ára 6 pengő. Cserkészeknek, leventéknek, tanulóknak egy évre 3 pengő (egy összegben küldendő be!). Vállalatoknak, jogszemélyeknek egy évre 25 pengő. Cserkészház; telefonszáma: 31.428. A szerkesztőség és kiadóhivatal címe: Budapest, V., Nagy-Sándor utca 6. Egyes szám ára 30 fillér. A postatakarékpénztári csekk számla száma: 31.428. A szerkesztőség és kiadóhivatal címe: Budapest, V., Nagy-Sándor utca 6.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. mélynyomó körforgógépein, Budapest, VII., Dohány utca 12